

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ówczesności zaś i miesięczni za dopłatą, pierwszi 75 ct. drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonosów; we Francji w Paryżu wyłącznie agencya p. A. d. a. m. a., 4, Rue Clément 4.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 9 marca.

Uwagi prasy wiedeńskiej o zarządzeniem rozwiązaniu czytelnicy akademickiej w Wiedniu z powodu naruszenia statutów mimo poprzedniego upomnienia władzy, zostają w sprzeczności z tem wszystkiemi, co prasa ta ciągle pisze o Austrii jako państwie praworządnej (*Rechtsstaat*). Wyrazem tym wojują dzienniki wiedeńskie przy każdej sposobności, a kiedy właśnie władza spełniła akt, który stanowi konieczną satysfakcyę dla obrazonego prawa, który zatem w państwie praworządnej spełniony być musiał, odzywa się krytyka, oparta wyłącznie na motywach i zapatrywaniach politycznych, oczywiście tendencyjnych, jak wszelka krytyka czynności obecnego rządu. Na czemże polega istota państwa praworządnej, jeżeli nie na tem, że pozytywne normy prawne zakreślają granicę swobodnego poruszania się każdej jednostce, a władzy wytykają cel i atrybucye w sposób tak jasny, że każdy obywatel państwa w każdym wypadku dokładnie przewidzieć może kolizyę z prawem. Stowarzyszenie czytelnicy akademickiej przekroczyło jawnie przed rokiem prawny zakres swojej działalności i już wtedy mogło być rozwiązane. Władza ograniczyła się pierwszym razem do upomnienia, a kiedy to nie pomogło, kiedy w ostatnich czasach czytelnicy akademicka z ogniska spokojnej i szlachetnej rozrywki zmieniła się w scenę manifestacyj nietylko hałaśliwych, lecz nawet gorszących ze stanowiska patryotyzmu austriackiego, nastąpiło to, co nastąpić musiało w państwie praworządnej,

wydane zostało zarządzenie, które daje satysfakcyę obrażonemu prawu i kładzie kres dalszym nadużyciom swobody legalnej.

Jak w każdym państwie praworządnej tak i w Austrii władze administracyjne nie postępują dowolnie, lecz według prawa, i w zastosowaniu prawa są krępowane całym szeregiem instancyj zwyczajnych, po za którymi każdy, kto się pokrzywdzonym czuje, znajdzie nadto jeszcze dla prawa swego takie dwa silne i wypróbowane wały ochronne, jak trybunał administracyjny i trybunał państwa. Administracyjna judykatura jest dziś tak zabezpieczoną od dowolności i niewyrozumiałości podwładnych organów, że kogo dotknęła krzywda niepoważowana, ten chyba nie chciał albo nie umiał użyć broni legalnej, jakiej ustawy dostarczają. Młodzieży akademickiej w Wiedniu pewnie nie braknie ani chęci ani znajomości rzeczy a nadto ofiarowało się jej tylu głośnych doradców prawnych, że chociażby cały wydział rozwiązanej czytelnicy nie miał pojęcia o toku instancyj, wytlómaczą mu to ci doradcy i wyreczą go najchętniej we wszystkim. Niech więc sprawa idzie dalej drogą prawa, niech krytyka dziennikarska nie zamąca jej prawnej natury, a jeżeli pokaże się, że czytelnicy akademicka doznała niesprawiedliwości, że pogwałcono na niej, jak mówią dzienniki wiedeńskie, ustawę dla ubocznych pobudek politycznych, to niezawodnie otrzyma wystarczającą satysfakcyę moralną i materyjalną.

Jeden z poważniejszych dzienników wiedeńskich nie wdając się w takie podejrzywania i insynuacye, ubolewa tylko, że rząd i tym razem nie powodował się pobłażliwością, bo młodzież musi wyszumieć, bo młoda krew musi się burzyć! Piękna rada! Ztąd

do anarchii wcale już niedaleko, zwłaszcza w tym wypadku, gdyż jak powiedzieliśmy, władza najpierw upominała zarząd czytelnicy akademickiej, a dopiero po ponownem wykroczeniu przeciw prawu przystąpiła do środków stanowczych. Czy ustawy mają być dwojako przestrzegane: łagodnie i pobłażliwie do najdalszej granicy wobec indywiduali, które nie skończyły n. p. 24 roku życia, a stanowczo i energicznie, w danym razie nawet surowo wobec ludzi w dojrzałym wieku? Czegoż społeczeństwo miałoby oczekiwać po pokoleniu, które za młodu, zamiast zaprawiać się do obywatelskiej karności, zostało zepsute pobłażliwością, słabością stróżów prawa? Dowodem pobłażliwości było postępowanie władzy z aresztowanymi niedawno akademikami, dowodem prostej słabości byłoby dziś tolerowanie ciągłych naruszeń ustawy przez całe towarzystwo. Kiedy stronnictwo wiernokonstytucyjne stało u steru, widziało się raz spowodowaniem zaprowadzić nawet stan wyjątkowy w Pradze, aby zjednać poszanowanie prawa zagrożonemu. Wtedy organa jego nie zalecały pobłażliwości dla młodzieży, która wyszumieć musi, dla młodej krwi, która burzyć się musi! W Wiedniu nie zaprowadzono stanu wyjątkowego, lecz tylko w jednym wypadku zastosowano rygor ustawy do towarzystwa, które mimo upomnienia nie przestawało jej lekceważyć.

nach, mianowicie w przepisach o warunkach przyjmowania uczniów do zakładu i o egzaminach. Dotąd uczeń wstępujący do szkoły Dublańskiej wykazał się potrzebował tylko świadectwem szkolnym z ukończonego z dobrego postępem niższego gimnazjum lub niższej szkoły realnej, obecnie zaś warunkiem przyjęcia jest ukończenie wyższego gimnazjum, lub innego w stopniu nauki równorzędnego zakładu naukowego. W konsekwencji wymaga dalej statut, aby uczeń ukończył 18 a nie jak dotąd 17 rok życia. Nadto obowiązany jest uczeń do zakładu wstępujący złożyć egzamin wstępny z przedmiotów, których znajomość do zrozumienia wykładow w szkole Dublańskiej szczególnie jest potrzebna. Od egzaminu tego uwolnieni są kandydaci, którzy z innego wyższego zakładu naukowego przybywają i ci, którzy się świadectwem dojrzałości wykazują. Osobny regulamin określi bliżej przedmioty, z których, i sposób, w jaki odbywać się ma ten egzamin. Kto nie posiada świadectwa z ukończonego wyższego gimnazjum lub innego równorzędnego zakładu naukowego, może być tylko wyjątkowo za oddzielną uchwałą rady profesorów, zatwierdzoną na wniosek dyrekcji przez kurałtorę, przepuszczony do egzaminu wstępnego. Kto zamierza uczęszczać tylko na niektóre wykłady, przyjęty być może za uchwałą rady profesorów jako uczeń nadzwyczajny, jeżeli wykaże, że studya w jakim wyższym zakładzie naukowym już odbywał, albo dłuższy czas gospodarstwem rolnem się zajmował i dostatecznie wykształcenie posiada. W skutek tej zmiany w warunkach przyjęcia wykreślone zostały z planu nauk wykłady z języka polskiego i niemieckiego, historii powszechnej, geografii i stylistyki. Natomiast przyjęto do planu nauk inżynierję wiejską, naukę projekcyi, budownictwa wiejskiego i melioracyi rolniczej.

Nowe przepisy o egzaminach zawierają następujące normy: Każdy uczeń zwyczajny zdawać będzie: a) egzamin z poszczególnych a mianowicie z fizyki, chemii, mineralogii, petrografii i geologii, z botaniki ogólnej, systematycznej i z fizjologii roślin, z zoologii ogólnej, opisowej anatomii i fizjologii zwierząt domowych, z nauki gospodarstwa społecznego i statystyki, wreszcie z inżynierji wiejskiej, dalej b) egzamin główny z nauk zawodowych. Egzamina pierwszej kategorii odbywać się będą z całości przedmiotu z końcem tego półroczu, w którym wykład całego

Sprawy krajowe.

(Szkoła rolnicza w Dublinach).

(§§) W porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa wprowadził Wydział krajowy kilka ważnych zmian w statucie organizacyjnym krajowej wyższej szkoły rolniczej w Dubla-

LISTY PARYSKIE

XCIV.

Poezya i rzeczywistość. Czy to postępek? Karnawał wyszedł z mody. Przykład z góry. Kawalkata *du boeuf gras*. Wesele węgierskie. Jubileusz Wiktora Hugo. Triboulet i Lukrecja Borgia. Rehabilitacya Lukrecyi. Licentia poetica. Kłopoty tegoczesnych autorów. Uderz w stół... Autor *Listopada*. Nekrolog Eskimów. Fortepiany i prawa autorskie.

Po całym prawie miesiącu wiosennej pogody, trochę mokrej, trochę mglistej, ale przynajmniej cieplej, dziś śnieg znowu padał; kłaczki niby waty, miękkiej i białej jak złudzenie, dopadły bruku zmieniają się w brudne błoto, jak — rzeczywistość. Te przejrzyste, łabędzie puchy, tworzące się w nieskończoności przestrzeni i unoszone delikatnym technieniem wietrzyku, te atomy lśniące i mieniące się jak błyski perłowej konchy, jak kararyjski marmur i alabaster na wspaniałych szczytach gór albo w strefach północnych, stają się prozaiaczem, wstrętnym błotem pod paryskim południkiem....

To już taka ogólna reguła, i rzadkie chwilowe wyjątki, jak naprzykład przeszłoroczne kilkotygodniowe niepokonane panowanie śniegu i mrozu uważają się tu za straszne, zębne katastrofy.

Dlaczego w rzeczach ludzkich nie ma tej stałości form, jakich wzór daje nam przyroda, dlaczego tak łatwo zrzekamy się dziś tego, co czcili nasi ojcowie i dziady; dlaczego zapominamy tak łatwo nawet tego, cośmy sami niedawno jeszcze tak wysoko cenili; dlaczego tak lekceważymy i bez żalu porzu-

camy zwyczaj, pamiątki, obchody, w których lubowały się dawniejsze pokolenia i które tyle pokoleń przeżyły, jak skała, co przetrwała bijące w nią morskie wały?...

Wszystko ulega ciągłej zmianie, powiada pewna kategoria uczonych; to jest koniecznym warunkiem postępu. Nie będę się o to spierał z tymi panami, zapytam tylko, czy wszystko jest istotnie postępowe, co dziś nie tak się dzieje, jak działo się wczoraj?

Wyjrzałem oknem; na wilgotnym asfalcie kilkoro dzieciaków, trzymając się za ręce, podskakują w koło, śpiewając:

*Mardi gras, ne t'en vas pas
J'ferons des crêpes, tu en auras!
Mardi gras ne t'en vas pas!*

Ale mimo tak uprzejmie zapraszającej śpiewki dzieciaków, karnawał ucieka, a z nim ostatnie ślady tej lekkiej, serdecznej, swobodnej wesołości, z której tak słusznie od wieków chlubił się naród francuski. Naprótno tu i ówdzie chciano by ją wskrzesić i odżywić; lekkie dzwoneczki dawnej galijjskiej wesołości straciły swój żywy dźwięk i brzmią już tylko jak popękane garnki. Jeszcze tu i ówdzie, jako *rara avis* zamaskowany arlekin, pierrot, albo legendowy Turek dawnych zapustnych saturnaliów ukaże się na bulwarach w odrapanym, u tandeciarza wynajętym kostiumie, ale tłumy spacerujące nie obejrzą się nawet za nim, bo — oto jedyny, ale niezwyčajony, nieprzemyślany powód tego upadku, bo — to już nie w modzie!...

Dawniej, kiedy pustoty, figle, szaty karnawałowe były w modzie, na tych samych chodnikach tłoczyły się aksamitne, atlasowe, kosztowne koronki, nawet drogiemi kamieniami, złotem i srebrem strojone kostiumy, a prosty perkalikowy pierrot albo szlachowym galonem obsyty muszkietier, słysząc

attyckie dowcipy, świetnym fajerwerkem strzelające z pod aksamitnych masek eleganckiego świata, na ten sam ton starał się nastrojać swoje wykrzykniki — i wesołość karnawałowa błyszczała właściwym, trudnym do naśladowania charakterem kraju Scarronów i Molierów. Dziś świat elegancki wiecznie zamaskowany choć z odkrytą twarzą w imię pozytywizmu potępia te dni szczerzej wesołości jako próżno tracony czas tak drogi dla interesów; młodzież przedwcześnie znudzona i nudna nie umie już śmiać się szczerze i powabnie, a tu i ówdzie jeszcze niekiedy blakający się wśród tłumy wyblakły i szarżany kostium z brzydką, niesmacznymi rysów maską — to chyba pół pijany gość niższej klasy, wykrzykujący niesmaczne koncepta z *Obucha* albo *Nany*.

Co będzie jutro, a przynajmniej za rok, za dziesięć lat? Kto wie, może moda szalonych karnawałowych dni powróci i doprawdy Paryż na ten nie straci.

Już, jak wspominałem poprzednio, wystąpiono tym razem na seryo z propozycją wznowienia tak przed laty ulubionych tryumfalnych pochodów tucznego wołu, ale jak się zdaje, na ten rok jeszcze w wyższych sferach nie uważano za właściwe dozwoić, aby lud paryzki zapominał nawet na kilka dni o polityce. Nie chciano, żeby powszechna uwaga Paryżan, zajęta figurą byłego dyktatora a w bliskiej zapewne przyszłości samowładnego pana losów Francji, zwrócona została na jakąkolwiek inną imponującą wielkość; ale ponieważ przedsięwzięcie wznowienia promienady rogatych wielkości, nie przewidując tej politycznej przeszkody, wszystko już na czas, z niemałym trudem i kosztem przygotowali, pozwolono więc na tę uroczystość ale *extra muros* i pochod odbył się z Vincennes przez Montreuil do Saint Mandé i napowrót, z wiel-

ką pieniężną korzyścią dla linii kolei opasującej Paryż.

Kawalkata składała się z wozu króla Lahory, ciągnionego przez suto strojną szóstkę koni z licznym orszakiem, co wszystko przedstawiało wierną kopię kostiumów i przyborów, jakie przed kilku laty podziwialiśmy na scenie Wielkiej Opery. Dalej postępował wóz Don Kiszota z Szanso Paną i mnóstwem innych figur wziętych z niesmiertelnego romanu Cervantesa; za nim ciągnął liczny oddział pasterzy i pasterek szwajcarskich, poprzedzając olbrzymi wóz tucznego wołu, rzeczywiste tym razem tak kolosalnych wymiarów, że gdyby skielec jego znalazł gdzie zakopany w ziemi, uczeni geologowie uznaliby go może za jakiegoś olbrzyma przedpotopowej fauny. Nakoniec ostatni wóz, w którego urządzeniu francuska fantazyja puściła sobie zupełnie swobodne wodze, przedstawiał młody Węgierskie wesele. Niezaprzeczenie było to bardzo oryginalne, ozdobne, świetne, ale prócz cygańskiej muzyki, z którą się Paryżanie zapoznali jeszcze w czasie wielkiej wystawy, dałbym konia z rżędem temu, kto by w całej tej masie kostiumów i różnorodnych przyborów dopatrzył coś rzeczywistego węgierskiego.

W przerwach między temi głównymi obrazami było mnóstwo fantastycznych figur mitologicznych, tradycyjnie historycznych lub nawet współczesnych teatralnych. Między innymi na przykład byli tam w swoich znanych z obrazów kostiumach generałowie dawnej republiki: Hoche, Kleber, Marceau obok jasnych peruk i czarnych kołnierzy spiskowców z *Mamy Angot*.

Muzyka jednego pułku artylleryi, fanfary i orfeony z Vincennes, kilka towarzystw gimnastycznych i pompiery z okolicznych miasteczek dopełniali wystawności pochodu. Na całej drodze młodzi ludzie z kolorową

przedmiotu został ukończony. W razie niedostatecznego postępu rozstrzyga grono profesorów w każdym specjalnym wypadku, czy i w jakim terminie uczniowi powtórzenie egzaminu bez powtórzonego słuchania wykładów dozwolone będzie, lub czy powtórnie na wykłady całości lub części przedmiotu uczęszczać powinien.

Do egzaminu głównego przypuszczony być może tylko uczeń, który wysłuchał wszystkich przedmiotów w statucie dla szkoły przepisanych i otrzymał co do tych przedmiotów poświadczenie frekwencji a nadto zdał wszystkie egzamina szczegółowe z postępowaniem przynajmniej dostatecznym. Egzamin główny składa się: a) z egzaminu ustnego z rolnictwa, hodowli zwierząt i administracji; egzamin ten odbywa się przy końcu ostatniego półroczia; b) z pisemnego opracowania projektu organizacji gospodarstwa w danych warunkach na temat wyznaczony przez grono profesorów; c) z obrony tego projektu. Wypracowanie pisemne uczeń złożony powinien najpóźniej w 6 miesięcy po złożeniu egzaminu ustnego. Tylko w wyjątkowych wypadkach grono profesorów może ten termin przedłużyć. Egzamin główny ustny odbywa się wobec grona profesorów, obrona projektu pisemnego publicznie. Tak ustny jak i pisemny egzamin, uznany za niedostateczny, powtórzony być może tylko raz jeden i to nie wcześniej jak po upływie trzech miesięcy w terminie przez grono profesorów wyznaczonym. Uczeń, który całkowity kurs nauk odbył, ale egzaminu głównego z postępowaniem przynajmniej dostatecznym nie złożył, otrzymać może tylko świadectwo frekwencji.

Uczniom nadzwyczajnym pozwala zmieniony statut słuchać wykładów i zdawać egzamina według własnego wyboru. W świadectwie wyrażonem będzie, jakich wykładów uczeń nadzwyczajny słuchał, oraz czy z jakich przedmiotów i z jakim skutkiem egzamina składał.

W skutek obecnej zmiany statutów szkoła Dublańska wystawiać będzie następujące świadectwa: 1) Poświadczenie wpisu w poczet uczniów; 2) poświadczenie wypisania z listy uczniów; 3) świadectwo frekwencji z wyraźnym nadmienieniem, że uczeń nie złożył głównego egzaminu; 4) świadectwo ukończonych nauk, i 5) świadectwo dla uczniów nadzwyczajnych. Ani dyrektorowi ani profesorom nie wolno wydawać poświadczeń prywatnych.

Rada państwa.

W komisji budżetowej przedłożył 7. b. m. generalny referent hr. Henryk Ciam-Martinie swe sprawozdanie o preliminarzu państwowym na r. 1881, w którym rozwinął formalny program finansowy. Domaga on się reformy podatków bezpośrednich, które, mianowicie zaś podatki realne, są wygórowane, podczas gdy kapitał ruchomy opodatkowany jest za nisko. Z podatków kon-

szarą na ramieniu zbierali składkę na ubogich. Uroczystość ta kosztowała niewątpliwie kilkanaście tysięcy franków, ale kwesta przyniosła co najmniej trzy razy tyle i ubodzy nie mieli ztąd otrzymują zasilek.

To powodzenie każe się spodziewać, że na przyszły rok, zwłaszcza że to już będzie po wyborach do nowej Izby, uroczystość *du boeuf gras* odbędzie się w samym Paryżu, który już tym razem bardzo wyraźnie objawił swoje przychylenie dla niej usposobienie, wysławszy do Vincennes i St. Mandé ze sto tysięcy swoich mieszkańców.

To nie przeszkodziło zebraniu się bodaj czy nie pół miliona innych na przestrzeni między tryumfalną arkadą Gwiazdy i Avenue d'Eylau, dla uczczenia, jak już o tem wiece, osmdziesiątej rocznicy urodzin Wiktora Hugo. Miałem przeczuć, pisząc w poprzednim liście, że nie wiemy jeszcze, co nam jutro przyniesie. Przez jakie piętnaście dni przed tą pamiętną datą proponowano najrozmaitsze programy tej uroczystości, niektóre nawet niedorzeczne, ale to, na czem zatrzymano się w ostatniej chwili, szczęśliwym trafem okazało się i rozsądnym i praktycznym. Najrozsądniejszym było to, że odrzucono projekt pochodu po ulicach Paryża — chociaż niebezpieczeństwa spotkania się z tłustym wolem nie było — bo i tak deflata stu kilkudziesięciu delegacji i przeszło stu oddziałów muzyki wokalnej i instrumentalnej trwała blisko 6 godzin, chociaż wszystko zgromadziło się od razu i w pobliskości celu. Zaniechano też bezpłatnych widowisk w teatrach, bo to byłoby za nadto dotkliwą materialną stratą dla dyrektorów bez żadnej rzeczywistej korzyści dla ogółu. Za to przedstawienie muzykaino-dramatyczne, urządzone w wielkiej sali pałacu Trocadero, z bardzo wysoką ceną miejsc, przyniosło kilkadziesiąt tysięcy franków, które stanowią będą pierwszy zawiązek kapitału na

sumejnyjnych można uzyskać większy dochód, zapomocą odpowiedniejszego rozkładu i uproszczenia poboru. Sprawozdanie podnosi konieczność przywrócenia równowagi w budżecie, uznaje wszelako, że dzisiejszy minister finansów za krótko urzęduje, aby mógł tego dokonać. W przyszłym budżecie tendencja ta wystąpi już zapewne na jaw. Sprawozdanie objawia dalej życzenie rozległej reformy administracji w celach oszczędności i wyraża nadzieję, że rząd dzisiejszy weźmie w tem inicyatywę. W końcu porusza sprawozdanie myśl, czy nie byłoby dobrze, gdyby rząd na przyszłość przedkładał naraz budżety dwóch najbliższych lat tak, aby już w zimie można było brać pod obrady preliminarz na rok następny.

Dr. Herbst zabiera głos dla oświadczenia, że mniejszość konstytucyjna uważa sprawozdanie powyższe tylko za wyraz opinii większości, przeciw której już w roku zeszłym występowała, że przeto nie będzie brać dalszego udziału w debacie. Po tem oświadczeniu zatwierdzono sprawozdanie i przyjęto ustawę finansową wszystkimi głosami przeciw głosom mniejszości. Według tej ustawy wynoszą wydatki włącznie z 206 milion. na wykupno asygnat skarbowych 463,094,304 zł., dochody zaś 409,645,994 zł. — okazuje się przeto deficyt w sumie 53,448,310 zł.

W komisji podatkowej referował tegoż dnia dr. Meznik o projekcie ustawy o kwocie podatku gruntowego. Sprawozdanie jego podaliśmy wczoraj w skróceniu.

Dep. Walterskirchen wnosi przejęcie do porządku dziennego i wybranie nowej komisji centralnej, któraby ułożyła nowe taryfy. Zastępca rządu radca ministerjalny Mayer oświadcza, że rząd dotychczas nie był w możności sprostowania sum na pojedyncze kraje wypadających. Rząd nie może przedłożyć operatów szczegółowych, ponieważ następstwem tego musiałoby być zasystowanie rozpoczętego już postępowania reklamacyjnego. Ubytek w dochodach z podatku gruntowego oblicza p. Mayer mniej więcej na 2.1 mil. zł.

Dep. Plener wyraża zdanie, że ustanowiona w § 1 ustawy suma 37½ mil. dopiero w ostatnich 3 latach piętnastoletniego peryodu wpływać będzie w całości do skarbu, że więc już z tego powodu ustawa jest nie do przyjęcia.

Dep. Stangler oświadcza się za ustawą, zaprzeczając, jakoby Czechy przy regulacji podatku gruntowego odniosły zbyt wielkie korzyści.

Dep. Beer występuje przeciw rozszerzeniu peryodów przejściowych na całe państwo. Rada Mayer uzasadnia sprawiedliwość i konieczność ustanowienia okresów przejściowych dla całego państwa, albowiem indywidualne pregrawacje zdarzać się będą także w tych krajach, które w ogóle rzecz biorąc doznają ulgi. Pomyłki w zaszacowaniu mogą być usunięte w drodze reklamacyjnej. Rząd nie mógł nie uznać, że posiadłość ziemską zanadto jest obciążoną. Mowca oświadcza się przeciw wnioskowi referenta, aby niektórym krajom jeszcze większe poczyniono ulgi w okresie przejściowym.

urządzenie domu przytulku pod imieniem Wiktora Hugo.

W tej jubileuszowej uroczystości z podziwieniem zauważano zupełny brak nie tylko osoby ale nawet imienia p. Gambetty, chociaż i prezydent republiki i w imieniu rządu pierwszy minister p. Ferry złożyli jubilatowi drogocenne dary. Czyżby pan prezes Izby deputowanych w tym jedynym razie nie chciał przedstawić się jako zakulisowy kierownik Francji, czy też znana teoria, że dwa słońca nie mogą świecić obok siebie, kazała mu na ten raz odegrać scenę zaćmienia? Na to on sam tylko mógłby dać odpowiedź, ale pytanie, czy chciałby dać ją szczerze.

Dla mnie w całej tej uroczystości głównym, jak to mówią, psychologicznym momentem było wznowienie przedstawienia dramatu *Lukrecya Borgia*, bo oddając w zupełności należną część genialnemu poecie w różnych jego dziełach, najwyższym widzą go w jego dramatycznych utworach; a między temi ostatnimi najdawniejsze ale bodaj czy nie najznakomitsze są: *Le Roi s'amuse* i *Lukrecya Borgia*.

Nim się doczekamy w *Théâtre français* przedstawienia *Le Roi s'amuse*, czemu dotąd podobno jedynie przeszkadza współubieganie się dwóch pierwszorzędnych artystów o rolę Tribouleta, radzi witamy przy najmniej wznowienie *Lukrecyi*. Dwa te dramata, jak to o nich sam autor powiedział, nie mają między sobą żadnego podobieństwa co do gruntu treści i formy, i losy ich od pierwszej chwili były bardzo różne, a jednakże pomimo tych różnic w treści, formie i powodzeniu, stanowiły one w jego myśli nierozdzielny parę. Idea, która spłodziła Tribouleta i Lukrecję, zrodziła się w tej samej chwili i w tym samym zakątku jego serca.

(Dokończenie nastąpi.)

J. BOHDAN

Dep. Granitsch przemawia przeciw ustawie ze stanowiska fiskalnego.

Na tem skończyły się rozprawy ogólne. W dyskusji speceyalnej dep. Stangler i Trojan oświadczyli się w interesie Czech przeciw wszelkiemu dalszemu odraczaniu sprawy. Dep. Auspitz oświadcza, że lubo partya konstytucyjna dała początek ustawom o regulacji podatku gruntowego, to jednak odpycha od siebie odpowiedzialność za sfinalizowanie reformy tego podatku. Mowca uważa to za wielki błąd, że do ustawy z r. 1869 nie przyjęto, jak tego żądał dr. Grocholski, ogólnej kwoty podatku gruntowego. Każdy sumienny rząd byłby żądał z podatku tego co najmniej 40 milionów dochodu. Regulacja podatku gruntowego miała bowiem na celu także podwyższenie tego podatku a nie tylko samo wyrównanie. Zażalenia na dotychczasową pregrawację Czech są po większej części niezasadne, albowiem czysty dochód z podatku gruntowego wzmógł się w Czechach w ostatnich latach.

Na tem przerwano posiedzenie. Następne odbyć się miało wczoraj.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Sąd Amerykanina o sprawach Europy.)

Współczesna polityka Europy i rozliczne zatargi pozostające w zawieszeniu, których końca żaden podobno dyplomata nie przewiduje, nastrożyły sposobność pewnemu Amerykaninowi do objawienia poglądów o polityce i przebiegu jej, praktykowanym w Europie. Amerykanin ten, jak zapewnia *Augsb. Allg. Ztg.*, z której czerpiemy, wtajemniczony ma być zarówno dobrze w sprawę starego świata, jak i swojej zaatlantycznej ojczyzny. Naturalnie, że poglądy jego są nieco jaskrawe i zbyt śmiałe, ale to już sam książę Bismarck zauważył na jednym z posiedzeń sejmu pruskiego, że łatwiej krytykować czynności mężów stanu, niż będąc na ich miejscu, działać. To samo powiedzieć by można i o poglądach Amerykanina, lubo z drugiej strony odmówić mu niepodobna po niekąd słuszności.

Po rozwiedzeniu się nad tem, że w Europie odgrywa się w sprawach publicznych dużo komedii, mówi następnie Amerykanin:

„Gdy jestem w Europie, nie idę nigdy do teatru na przedstawienie komedii. Każę sobie natomiast co rana przynieść wszystkie dzienniki, których język rozumiem i czytając o „koncercie europejskim“ załamam się łzami od śmiechu. Po dupleńskim *farniente* nastąpiła teraz grecka satyra. Prawdę mówiąc, potrafiłby być lepiej przyprowadzić satyrę Arystofanes, którego dziś na mocy praw o socyalistach wypędzono z Niemiec. Nietylko, że wszystkie osoby działające w Atenach są w wysokim stopniu komiczne; począwszy od Komundrosa, tego męża z lalką na wzór Pallas-Ateny rzeźbioną na ramieniu, wołającego na Europę że Grecya *s'en va-t'en guerre* i grożącego sułtanowi, który z nudów usypia, ale i dekoracje wszystkie są nader zajmujące i różniące. Co chwila wysuwają się przed oczy widzów inne kulisy, coraz nowa postać z coraz nowym planem pojawia się na scenie świata, a każda z tych postaci pokazuje na inną okolicę mapy, umieszczonej na ścianie. Zmieniające się co chwila wołania: Laryssa i Janina, Laryssa bez Janiny, z Mecowem i Prewezą, bez Mecowa i bez Prewezy. Za sceną słychać gwałtowne uderzenia dobosów na alarm, słychać turkot lawet przywożonych pod działa wozów amunicyjnych, słychać, że 80.000 Greków jest w pochodzie, ażeby zdobyć Olimp, a 100.000 Turków bronić ma terytoryjów od Volo aż po Korfu. Na scenie tymczasem sułtan powtarza, już nie wiem po raz który, że nie pozwoli dać ani jednego wystrzału i zasypia na nowo. Jeżeli chcecie, żebym wam otwarcie powiedział, co myślę, to powiem, że Europa nigdy nie dojdzie do jedności i zgody względem Turcyi, i zjednoczone Stany Ameryki będą musiały sforsować Dardanele i obsadzić Stambuł. Wówczas dopiero będzie spokój, inaczey pod żadnym warunkiem. Już my sobie damy radę i z Europą i ze Stambułem.

„Dziwny to kraj ta Europa! Żyje w niej między innymi 90 milionów Niemców i Francuzów, a jeżeli doliczymy i Austryę, to 130 milionów ludzi, którzy o niczem innym nie mówią, tylko o Bismarcku i Gambecie. Czyliż te 130 milionów ludzi nie ma o czem mówić i myśleć, nie ma własnych interesów na świecie, czyliż siebie poczytują za nie, że tylko patrzą i słuchają, jak ci dwaj ludzie stoją, siedzą, chodzą i co mówią? Byłoby to zrozumiałe, gdyby Europa była rodzajem Stanów Zjednoczonych, gdyby szło o wybór prezydenta pomiędzy Bismarckiem a Gambetą, i gdyby wtedy na przeciwniejszych trybunach hałasowano. Ale tymczasem, jeden z nich jest ministrem niemieckiego państwa, ma nad sobą monarchę a obok siebie kongres (parlament); drugi zaś jest dotychczas prezydentem Izby w re-

publice demokratycznej. Otóż rzecz nie do pojęcia, jakim sposobem mogli się oni w ten sposób nad wszystkich wynieść, a raczej, jak można było wyforsować po nad wszystkich z jednej strony ministra, a z drugiej prezydenta Izby do tego stopnia, że o niczem i o nikim więcej nie słycać, tylko o tych dwóch osobach. W Ameryce spotkałoby ich bezwarunkowo to, co niedawno spotkało generała Ulissesa Granta, którego poprostu wykreślono z porządku dziennego. My w Ameryce w ogóle nie pozwalamy na to, ażeby ciągle aż do przesady mówiono tylko o jednym człowieku, choćby on mógł się wykazać Bóg wie jakimi zasługami dla ojczyzny. U was to jakoś inaczey, chyba to już leży w naturze ludów europejskich. Kiedy się was słyszy i czyta wasze dzienniki, to się wydaje, że los 90 milionów ludzi zawisł od dwóch par oczu, od Bismarcka i Gambetty. Cóż będzie skoro się zamknie para tych oczu, na-przód jedna a potem druga? Na kogo zwrócicie swoją uwagę, gdzie znajdziecie gwiazdę zbawienia? Czyliż we Francji nie jest tak, jakby bez Gambetty nie stało i republiki, a w Niemczech, jakby bez Bismarcka rozspać się miało w gruzy całe państwo? Cóż znaczą w takich stosunkach konstytucye, parlamenty, stronnictwa narodowe, prasa, publiczna opinia niedrukowana, prawdziwa opiekuńcza dłoń raz zdobytych? Bismarck widzi w Gambecie ucieleśniony odwet, Gambetta w Bismarcku widzi skostniały militarizm teutoński, który się wykłada po francusku *les Prussiens*. A w Niemczech co? upadła dynastia Eulenburgów, runęli wszyscy uni, którzy się ośmielili mieć własne przekonanie. Nie, tak nie postępują społeczeństwa samodzielne...“

(Stan sprawy wschodniej.)

Post podaje artykuł wstępny, oceniający obecne położenie sprawy regulacji granic grecko-tureckich. Artykuł ten dziennika części inspirowanego w chwilach ważniejszych, brzmi w streszczeniu: „Najświeższa nota *Nordd. Allg. Ztg.* wydaje się napomknieniem, że Niemcy obiecują sobie bardzo pomyslnie rezultaty z rokowań. Propozycye niemieckie zmierzają do tego, ażeby posłowie porozumiający się poprzednio, wystąpili równocześnie i analogicznie, ale nie zbiorowo i nie z identycznymi przedstawieniami, żeby jednak powstrzymali się od rokowań pojedynczych z Portą, dopóki Porta nie da odpowiedzi. Gdyby po takim kroku Porta uczyniła ustępstwo możebne do przyjęcia, to należałoby wtedy w Atenach skłonić rząd do zgodzenia się na tę propozycję, znieść uchwały konferencji z r. 1860 aktem całej Europy, a nowej umowie nadać sankcję europejską. Ale niestety, rokowania nie doprowadziły do tego. Porta zdaje się podejmować swoją dawną politykę przewlekania. Prawdopodobnie akcyja posłów nie imponuje jej dlatego, ponieważ nie przestrzegano powyższej reguły i po pierwszym kroku mężowie stanu tureccy mieli sposobność rokować z każdym z posłów osobno. Gdyby przyszło do wojny, to nie ucierpiałaby na tem ani reputacya, ani interesa Niemiec, zdaje się zresztą, że wojna mogłaby być zlokalizowana. Najlepiejby było, gdyby Porta nie mogła jako tryumfatorka wkroczyć do Grecyi, gdyż Grecya w takim razie zmuszona ubiegać się o pokój, mogłaby go pozyskać tylko zrzeczeniem się wszelkich pretensyi. Gdyby Porta przekroczyła granice Grecyi, to nie poparłaby jej prawdopodobnie ani Anglia ani Rosya. Francya wyrzekła się wprowadzić polityki awanturniczej, ale posiada człowieka, któryby mógł pociągnąć za sobą opinię publiczną we Francji w przeciwnym kierunku. Jeżeli Francya interweniowała, a niewątpliwie zręczna dyplomacya francuzka umiałaby z tego wyciągnąć korzyść, to mogłaby odbudować większą Grecję i podyktować pokój. Ale Francya nie popełniłaby w takim razie błędu Rossyi i nie zechciałaby rozrządzać losem państwa tureckiego bez udziału Europy. Mieliśmyby tedy po upadku wszelkich żywnych w Berlinie nadziei pokojowych znowu kongres. Ogólne położenie Europy przedstawia zatem wiele czynników mogących się złożyć na ostateczne pokojowe rozwiązanie tej sprawy.“

KRONIKA

— **Posiedzenie Rady miejskiej** odbędzie się jutro, we czwartek, o godzinie 6 wieczorem. Na porządku dziennym między innymi: wniosek w sprawie budowy nowej studni kamiennej na placu Chorążczyzny i wnioski w sprawie fundacyi utworzonej przez dr. Józefa Kazimierza Malinowskiego ku uczczeniu i zachowaniu pamięci odwiedzin Najj. Pana we Lwowie w r. 1890.

— **Rezultat wyborów** do Izby handlowej nie jest jeszcze oficjalnie sprawdzony. Z powodu wniesionych protestów komisya wyborcza nie ukończyła jeszcze swoich czynności. Według dotychczasowych obliczeń otrzymali z najwięcej głosów: z kategorii handlu we

Lwowie Salomon Buber 327, Juliusz Reiss 312; w Przemyślu J. M. Klarfeld 133; w Sanku Dawid Loewenherz 50; w Samborze Hersch Goldhammer 137; w Stanisławowie Samuel Horowitz 232; w Kołomyi Jakób Stroh 167; w Żółkwi Gwalbert Ziembicki 30. Z kategorii drobnego przemysłu: we Lwowie Franciszek Głodziński 2.807; w Przemyślu Jakób Piepes 723; w Stryju Kalikst Krzyżanowski 633. Z wielkiego przemysłu: z całego okręgu Izby Bonifacy Stiller 21.

— **Wybór uzupełniający** jednego członka Rady powiatowej w Sokalu z grupy większych posiadłości rozpisano na dzień 5 kwietnia bieżącego roku. Wybór ten odbędzie się w mieście powiatowym o godzinie 1 w lokalnościach wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom e. k. starostwo.

(π) **W diecezji lwowskiej** obrządku łacińskiego zmarli: ks. Tadeusz Piątkowski, pleban w Chodorowie, i ks. Marcełi Dydyński, deficyent. Ks. Jan Stopeczyński, wikary w Kołomyi, instytucjonalnie na probostwo w Dzikowie; ks. Stanisław Gromnicki, pleban w Petlikowcach, na probostwo w Buczaczu, ks. Wawrzyniec Zaremba, wikary w Brzeżanach, na probostwo w Szczercu; ks. Benedykt Banach, administrator probostwa w Winnikach, na toż beneficjum i ks. Stanisław Stojakowski, administrator probostwa w Kulikowie, na toż beneficjum. Ks. Antoni Królicki pleban w Zaleszczykach, zrezygnował z tego beneficjum; administrację objął ks. Franciszek Wołoszyński, były wikary w Borszczowie. Ks. Franciszek Baranowski, były administrator w Szczercu, objął administrację probostwa w Petlikowcach, a ks. Franciszek Mroziński, wikary w Podkaminie, administrację probostwa w Chodorowie. Konsystorz metropolitalny przeniósł wikarych: ks. Wojciecha Podgórnego z Dzikowa do Kamionki Strumiłowej; ks. Józefa Jemiołę ze Skały do Buczacza; ks. Augusta Krogólskiego z Tlustego do Chorostkowa; ks. Andrzeja Jaskótkę z Chorostkowa do Skały i ks. Antoniego Wojciakowskiego z Horodenki do Gurahumory (na Bukowinie).

* **Zapiski policyjne.** Wykryto i przyaresztowano sprawców kradzieży maki w wartości 450 zł. z magazynu pod l. 16 przy ulicy Piekarskiej. — Złożono w policyi znalezione księżeczkę notatkową z banknotem na 20 mark i na 5 mark, z pasportem wystawionym dla Wilhelma Draegera i 8 kluczyków na tasie.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Paryżu Eugeniusz Cortambert, honorowy prezydent paryskiego towarzystwa geograficznego, w 76 roku życia; w Londynie słynny billardzista amerykański Slosson.

— **Słynnemu pamphletu** wielkiej rewolucji, Kamiliou Desmoulins, który zginął na rusztowaniu razem z Dantonem, rada gminna w rodzinnym jego mieście Guise, w departamencie Aisne, postanowiła wzniesić pomnik.

— **Wystawa w Teheranie.** Jak donosi telegram ze stolicy perskiej, na radzie ministrów, która się tam odbyła dnia 5 b. m. pod przewodnictwem szacha, postanowiono w zasadzie urządzić w Teheranie wystawę powszechną. Otwarcie tej wystawy nastąpiłoby w marcu r. 1883.

(w) **Nowy przekład biblii.** Zarządcy drukarni uniwersyteckich w Oxfordzie i Cambridge ogłaszają w dzienniku Times, że w miesiącu maju wyjdzie z druku nowy poprawny przekład Nowego Testamentu. Jest to prawdziwie benedyktyńska praca, przedsięwzięta i prowadzona wytrwale od roku 1870 przez sześćdziesiąt uczonych hebraistów, wybranych z pomiędzy najuczestniejszych członków kościoła angikańskiego i wspomnianych uniwersytetów. Każda kwestya poddawana była pod rozstrzygnięcie większości tego uczonego zgromadzenia. Koszta tego przedsięwzięcia ponoszą uniwersytety w Oxfordzie i Cambridge. Nowi rewidenci przekładu pisma świętego wykryli i wykazali wiele niedokładności w tłumaczeniu przyjętem przez stowarzyszenie biblijne angielskie.

— **Dunaj** w górnym swym biegu z powodu ostatnich śniegów i nagłej odwilży przybierać zaczął gwałtownie.

— **Gmach parlamentu** prowincjonalnego w St. Pauli (Minnesota) zgorzał do szczytu w zeszły wtorek. Pożar wszczął się podczas posiedzenia ciała ustawodawczego, a deputowani musieli przez okna po drabinach uciekać z sali obrad. Kilku z nich poparzyło się lekko. Strata w zniszczonym budynku wynosi 200.000 zł.

— **Kanał panamski.** P. Lesseps znów w tych dniach zdawał przed zgromadzeniem akcyonaryuszów kanał panamskiego sprawę z dotychczasowych swych zabiegów około tego przedsięwzięcia, przyczem zaznaczył ciekawy fakt, iż pomiędzy akcyonaryuszami towarzystwa znajduje się około 16.000 kobiet. Kanał panamski, zdaniem Lessepsa, ukończony będzie prędzej niż pierwotnie przypuszczano, mianowicie w roku 1888.

— **Żeńscy obrońcy trybunału.** Po raz pierwszy w Kalifornii, a może i w całych Stanach Zjednoczonych, przed trybunałem karnym dwie damy: Laura de Force Gordon i Klara Foltz bronią oskarżonego o kilka morderstw niejakiemu Wheeler. — W Kansa przy-

puszczono do praktyki sądowej pierwszą kobietę, panią G. N. Kellog.

— **Najwyższe zajęcia** budzi obecnie w Rzymie proces, którego przedmiotem jest morderstwo, przed pięćmi laty popełnione w Orani, w Sardynii, na sędziwym adwokacie Siotto-Sintor. Przyczyną zbrodni była walka wyborcza, w której wspomniany adwokat usilnie agitował za kandydaturą swojego zięcia, wskutek czego przeciwnicy tegoż postarali się o zamach skrytobójczy przez wynajętych morderców. W rozprawie głównej, która rozpocznie się dnia 8 b. m. stawą będąc 14 oskarżonych i 450 świadków, a pomiędzy nimi czterech bandytów, już dawniej zaocznie skazanych na karę śmierci. Z bandytami tymi zawarto ze względu na ważność ich zeznań w niniejszym procesie formalny układ, na mocy którego kosztom rządu przyjadą do Rzymu, gdzie przez 40 dni będą używali zupełnej swobody, a po upływie tego czasu znowu kosztem rządu odesłani zostaną do Sardynii.

— **Gorączkowy pospiech** panuje obecnie w fabryce dział Kruppa w Essen. Zakład ten ma obecnie następujące zamówienia, a wszystkie z krótkim terminem: dla rządu rumuńskiego 100 kompletnych dział polowych, dla Grecyi 700 takichże dział, dla Szwecyi 50, dla Holandyi 120, a dla Włoch 400 dział obłądniczych. Warsztaty w skutek tego nawału roboty rozszerzono, liczbę robotników powiększono, a roboty prowadzone są dniami i nocą.

— **O strasznym nieszczęściu**, które się zdarzyło w Serantonie, w Pensylwanii, jeden z dzienników angielskich otrzymał następującą depezę: W nocy na 28 lutego wybuchł pożar w katolickim zakładzie sierot w Serantonie, zostającym pod zarządkiem Sióstr Miłosierdzia. Trzydzieścioro dzieci zaskoczonych zostało ogniem w łóżkach. Jedna z zakonnice w pierwszej zaraz chwili zdołała otworzyć sypialnię dziewcząt, których 13 ocalała tym sposobem. Kiedy następnie udać się chciała do sypialni chłopców, powiedziano jej, że nie potrzebuje się trudzić, gdyż naraża się tylko na niebezpieczeństwo, a dzieci z tej sypialni już się znajdują w bezpiecznym miejscu. Tymczasem po nadejściu straży ogniowej i wyłamaniu drzwi pokazano się, że dzieci nie zostały wyprowadzone i 17 chłopczyków znaleziono uduszonych dymem.

— **O zbrodni wielożeństwa** oskarżony został według dzienników amerykańskich syn słynnego przed kilku laty zmarłego apostoła i naczelnika mormonów Brigham Younga, Młody Young, który mieszkał w Denver (Colorado) poślubił niedawno aż trzy naraz niewiasty. Z których dwie w jednym i tym samym dniu! Interwencya sądowa nastąpiła w skutek skargi wniesionej przez pierwszą żonę tego zucha, którą Young poślubił roku 1878 w Filadelfii i której pod przysięgą przyrzekł, iż na zawsze wyrzeka się wielożeństwa. Ostatnia z ofiar Younga, szesnastoletnia piękność z nad Słonego Jeziora, Luella Cobb, dzieli obecnie los swego małżonka.

KRONIKA PROWINCYONALNA.

* **Chrzanów.** (W kopalni) ołowianej pod Psarami robotnik Szymon Kasprzyk przywalony został podczas roboty w szybie, wielkim odłamem kamieni i na miejscu utracił życie. Wytoczono dochodzenie sądowe.

* **Dolina.** (Przy naciąganiu pasy) transmisyjnego w tartaku parowym w Wędrziru zabity został w skutek własnej nieostrożności robotnik Fedor Stasiów

* **Kałuż.** (Kradzież koni) Właścicielowi pewnemu w Zborze skradli niewiadomi złoczyńcy parę koni. W trzy dni po kradzieży konie te wróciły same do domu uszkodzonego gospodarza.

* **Kraków.** (W skutek otrucia) umarła w Czulicach kobieta Elżbieta Rachwa. Domniemaną trucicielkę aresztowano.

* **Lisko.** (Pomiędzy sąsiadami) Michałem Wytisem a Stefanem Kurczerykiem w Czarnej, którzy od dłuższego czasu wiedli spory, przyszło do bójk, wśród której Kurczeryk ugodzony został kijem w głowę tak silnie, że tego samego dnia wyzionął ducha. Zabójca jego został uwieszony

* **Myszeniec.** (Przy kopaniu studni) na obszarze dworskim w Zawadzie, na 37 metrów pogłębionej, utracili życie przez uduszenie się skutkiem nieostrożności dwaj robotnicy. trzeci zaś, spuszczonej tamtych na pomoc, dzięki przytomności umysłu zdołał się ocalić.

* **Sanok.** (Krwawe wesele) odbyło się u jednego z gospodarzy w Posadzie jaśliskiej. Podczas zabawy wywiązała się pomiędzy gośćmi weselnymi bójka, wśród której właścicieln z Woli niższej, Paweł Lewczyk, utracił życie Śledztwo sądowe jest w toku.

* **Staremiasto.** (Pasierb) Ofeny Fałaczowej w Suszycy wielkiej w sprzeczce z macochą uderzył ją kijem po głowie tak silnie, że upadła na ziemię i zakończyła życie na miejscu Zabójca następnego dnia sam oddał się w ręce sądu.

* **Stryj.** (Za powrotem z polowania) mieszkaniec Kruszelnicy Jan Łazarewicz potknął się i upadł tak nieszczęśliwie, że strzelba jego wypaliła a nabój przesyłał mu lewą pierś, w skutek czego w pół godziny nastąpiła śmierć Wdrożone śledztwo wykaże, czy tylko własna nieostrożność ofiary była przyczyną nieszczęścia

* **Tarnów.** (Igraszka z bronią) spowodowała straszny wypadek w Pleśnej. Dziewiętnastoletni wyrostek Walenty Knapik bawiąc się nabitą strzelbą ojca, zastrzelił Rozalię Wolkowiczową. Wypadek ten jest przedmiotem dochodzenia sądowego

* **Tłumacz.** (Przy młocarni) zatrudniony chłopiec 17-letni dla braku należytego nadzoru utracił trzy palce u lewej ręki. Dochodzenie karne jest w toku.

* **Trembowla.** (Zabójstwo) Gospodarz Antoch Bezdziatny w Bernardówce zabity został uderzeniem w głowę kołem przez dwóch wracających z wesela w nietrzeźwym stanie parobczaków, których upominał, aby o tak późnej porze zachowywali się spokojnie. Winni są uwieszani.

* **Żółkiew.** (Porwanie). Właścicielin Michał Bosak z Mokrotyna doniósł właściwej władzy, że przed pół rokiem ośmioletnia córka jego Kasia, wzrostu małego, włosów blond, twarzy owalnej, oczu siwych, ubrana w „malawanke“, kaftanik z barchanu niebieskiego i kożuszek po wierzchu, została przez jakąś żebraczkę porwana, i że wszelkie poszukiwania rodziców za tem dzieckiem były dotąd bezskuteczne. Zarządzono dalsze dochodzenie tego wypadku.

Czerwony Krzyż.

(L) Pod przewodnictwem JE. Alfreda hr. Potockiego odbyło się wczoraj w południe drugie walne zgromadzenie członków krajowego stowarzyszenia patriotycznej pomocy Czerwonego Krzyża, przy wcale liczny udział członków. Pomiędzy obecnymi widzieliśmy JW. pp.: wiceprezydenta Namiestnictwa F. Zaleskiego, br. Jorkasch-Kocha, radcę dworu H. Loebła, radcę dworu dr. Edwarda Podlewskiego, starszego lekarza sztabowego p. Becka i w. i.

Posiedzenie zajął JE. hr. Namiestnik następującą przemową:

Zagajając drugie walne zgromadzenie Stowarzyszenia patriotycznej pomocy Czerwonego Krzyża, miło mi powitać szanownych panów, którzy przybyliście, aby wziąć czynny udział w naradach nad sprawami tak pięknej i humanitarnej instytucji. Z prawdziwą przyjemnością podnieść muszę w wstępie obrad naszych, że od czasu pierwszego naszego walnego zgromadzenia galicyjskie Towarzystwo patriotycznej pomocy znakomicie uczyniło postępy na drodze swojego rozwoju, i że jak o tem przekona sprawozdanie, które tu odczytane będzie, tak liczbą członków z wszelkich warstw społecznych, jak niemniej organizacją swoją i zapasem środków materialnych, świadczy o coraz szerszym i ofiarnym udziale całego kraju i do najlepszych uprawnia nadziei. Szlachetna idea patriotyzmu i humanitarności, która powołała do bytu tę naszą młodą instytucję, jest zarazem najpewniejszą rękojmią jej dalszego, da Bóg, coraz szczęśliwszego rozwoju po myśli wielkodusznych zamiarów miłościwie nam panującego Monarchy a Najwyższego Protektora Stowarzyszenia i Najdoszniejszego Jego Zastępcy. Otwierając posiedzenie, udzielał głos p. dr. Biesiadeckiemu, prosząc o odczytanie sprawozdania.

Protomedyk dr. Alfred Biesiadecki odczytał bardzo obszerne sprawozdanie z dotychczasowych czynności głównego zarządu, z którego wyjmujemy najgłośniejsze momenta: Pierwszy rok swego istnienia poświęcił zarząd wewnętrznej organizacji, co było czynnością żmudną, bo Stowarzyszenie działalności swoją rozciąga na cały kraj. Dzięki gorliwości wielkiego koła obywateli stowarzyszenie zapuściło w kraju silne korzenie. Opierając się statutami na międzynarodowej konwencji Genezewskiej z r. 1863, stowarzyszenie ma na celu pielęgnowanie i wspieranie chorych i rannych żołnierzy w czasie wojny. Chcąc dopiąć tego celu musiano najpierw postarać się o fundusze i poczynić rozmaite przygotowania przedwstępne. I tak przedewszystkiem chodziło o organizację stowarzyszenia, które zawiązało się 23 grudnia 1879 przyjęciem statutów i wyborem wydziału z 20 członków i 3 delegatów. Wydział rozpoczął czynności w listopadzie r. z., wybrał 4 komisje specjalne, udał się do Prezydium Namiestnictwa z prośbą, aby biuro stowarzyszenia było przyłączone do sanitarnego departamentu Namiestnictwa i uprosił urzędników tego departamentu do prowadzenia spraw stowarzyszenia. Na dalszych posiedzeniach traktowano sprawę organizacji stowarzyszenia. Na razie odstąpiono od zaprowadzenia filii w pojedynczych miastach na prowincyi i uchwalono tylko w Krakowie utworzyć filię, we wszystkich zaś powiatach urzą-

dzić biura powiatowe, a we Lwowie biuro miejskie. Zadaniem tych biur jest zjednywanie nowych członków, zbieranie wkładek, wykonywanie zarządzeń wydziału i przedkładanie referentów fachowych. Prezydium Namiestnictwa i Wydział krajowy popierają dążności stowarzyszenia na każdym kroku, a biura powiatowe zjednały sobie licznych członków. Największe trudności sprawiło urządzenie kasowości, ale dzięki poparciu ze strony kraj. dyrekcji skarbu, zezwolił p. minister skarbu, aby wkładki członków były chwilowo lokowane w podatkiowych urzędach powiatowych i ażeby kasa główna odbierała wszystkie fundusze nadsyłane jej z biur powiatowych, z filii krakowskiej i z biur lwowskiego. Według organizacji stowarzyszenia stoi na czele prezydium wraz z wydziałem a dla przeprowadzenia uchwał wydziału ustanowiono biuro składające się z dyrektora, sekretarza i płatnego koncypisty. W każdym politycznym powiecie istnieje biuro powiatowe, składające się z starosty, prezesa Rady powiatowej, lekarza powiatowego i dwóch delegatów.

Ponieważ zaopatrzenie rannych żołnierzy na polu bitwy wchodzi wyłącznie w zakres wojskowych władz sanitarnych, przeto stowarzyszenie Czerwonego Krzyża może działalność swą rozpocząć dopiero w t. z. drugiej linii bojowej i w samym kraju. Ma ono przeto zorganizować ochotnicze oddziały sanitarne, które jako kolumny dla transportów rannych będą przydane szpitalom polowym i etapom do przewożenia rannych i chorych z pola bitwy do szpitali; dostarczać należyście wykształconych osób, jak lekarzy, pomocników i dozorców, przyrządów stosownych, środków leczniczych i t. p.; wyszukiwać odpowiednie lokalności na urządzenie składów a nareszcie przygotować wszystko do urządzenia szpitali rezerwowych i domów dla rekonescentów. Ponieważ jest rzeczą niemożliwą, aby jedno krajowe stowarzyszenie uczyniło zadość wszystkim tym wymaganiom, przeto przystąpiły wszystkie stowarzyszenia krajów koronnych do austriackiego Towarzystwa Czerwonego Krzyża jako związku stowarzyszeń patriotycznej pomocy, które na zjeździe delegatów w dniu 14 marca r. z. uchwalilo, aby czynności na polu bitwy i dostarczanie kolumn sanitarnych objął zarząd Związku stowarzyszeń a krajowe stowarzyszenia zajęły się przeważnie urządzeniem szpitali dla rannych i chorych żołnierzy. W skutek tej uchwały odstępują stowarzyszenia wszystkich krajów zarządowi Związku 30 procent swoich czystych dochodów rocznych. Przytem muszą kraj. stowarzyszenia wspierać Zarząd Związku dostarczaniem stosownych przyrządów, opasek, skubanki i t. p., co da się uczynić wspólnie z stowarzyszeniem dam. W tym celu nawiązano stosunki z tem ostatnim stowarzyszeniem, dla uzyskania zaś delegatów na pole bitwy ogłosił Zarząd kilkakrotnie wezwania, aby osoby odpowiedzialnie, a miano tu przedewszystkiem wysłużonych żołnierzy na myśli, zgłosiły się do objęcia tych czynności. Nieliczne podania zgłaszających się dotychczas osób odesłano do zarządu Związku. Dopóki fundusze stowarzyszenia nie pozwalają urządzić kolumn dla rannych, musi stowarzyszenie urządzić na razie i utrzymywać szpitale i w tym celu, za poradą doradców wojskowych zajęto się urządzeniem szpitala we Lwowie w koszarach ces. Ferdynanda. Tam przy niewielkiej adaptacji budynku głównego i budynków pobocznych, można pomieścić 1000 rannych lub chorych żołnierzy. Projekta kontraktów, jakie ewentualnie będą musiały być zawarte z przedsiębiorcami o dostawę wiktów, pieczywa i pranie bielizny, są już ułożone przez komisję prawniczą. Gremium aptekarzy lwowskich zapytane, pod jakimi warunkami objęłoby dostawę leków dla szpitala na wypadek wojny, odpowiedziało, iż nie uważając takiej dostawy za przedsięwzięcie, obowiązujące się w razie potrzeby do opustu 25 proc. od taksy oficjalnej. Wydział przyjął tę ofertę. W celu uzyskania urzędników administracyjnych dla szpitala, udał się Zarząd do Wydziału krajowego z prośbą, aby urzędnikom, którzyby chcieli objąć rzeczony posady, udzielił urlopu. Na wezwanie zgłosiło się wiele osób na posady urzędników administracyjnych a przyjmując ich oferty na r. 1881 zapewniono dla szpitala odpowiednią ilość urzędników. Co do lekarzy, mimo kilkakrotnych wezwań, zgłosiło się tylko czterech; jednemu z nich, znanemu operatorowi, poręczono kierownictwo oddziału chirurgicznego a trzem innym kierownictwo oddziałów chorób wewnętrznych. Dla uzyskania sekundaryuszów, umieszczono w dziennikach ogłoszenie z wezwaniem do przedkładania ofert. Jest nadzieja, że w razie potrzeby znajdzie się dostateczna ilość lekarzy. Co do służby szpitalnej, zniósł się zarząd z Zgromadzeniem SS. Miłosierdzia, które oznajmiło swą gotowość do objęcia nadzoru nad służbą szpitalną, pielęgnowaniem chorych, ogólną czystością i t. p., wypowiadając życzenie, aby do pielęgnowania chorych użyto wyłącznie mężczyzn. Zgłosiło się też 9 posługaczy z lwowskiego szpitala głównego. Zarząd przyjął ofertę sś. Miłosierdzia i obo-

wiązał się utrzymywać delegowane Siostry kosztem swoim a zarazem prosił Zgromadzenie, aby w danym razie zechciało odstąpić szpitalowi dozorców z swoich trudności. Zarząd nie tai sobie, że największą trudność będzie miał w uzyskaniu dostatecznej liczby dozorców, ale mniema, że tą kwestyą zajmie się szczerze stowarzyszenie Dam, które ma się ukonstytuować w r. b. Dalej nadmienia sprawozdawca, że Zarząd wszedł w stosunki z innymi Towarzystwami, jak z Towarzystwem Weteranów i gimnastycznym *Sokol* i otrzymał od nich gwarantowanie, że w razie potrzeby pospieszą z pomocą właściwą. Tym sposobem poczyniono wszystkie kroki przygotowania, tak, że w danym razie koszaży Ferdynanda w przeciągu kilku dni będą mogły być przeistoczone na szpital dobrze urządzone. Udano się także do władz wojskowych, aby za dzienne utrzymanie każdego chorego lub rannego żołnierza wypłacały Zarządowi 50 centów. Do przyjęcia rekonwalescentów zgłosiły się dotychczas następujące galicyjskie konwenty: Towarzystwa Jezusowego w Krakowie i Starej wsi; OO. Franciszkanów we Lwowie, OO. Bernardynów w Sokalu, Leszniu, Zbarażu, Brzeżanach i Gwoźdźcu, OO. Dominikanów w Podkaminie, Żółkwi, we Lwowie, w Bohorodczanach, Czortkowie, Potoku, Tyśmienicy i Jezupolu, OO. Karmelitów w Bołszowcach, OO. Kapucynów w Oleksku, OO. Reformatorów w Rawie, OO. Bazylianów w Dobromilu.

Powyzsze sprawozdanie przyjęło zgromadzenie do zatwierdzającej wiadomości, i udzieliło absolutorium. Rachunek funduszy złożonych za rok z. na rzecz stowarzyszenia, tak się przedstawia: 26 członków złożyło w gotówce 1341 zł. (centy opuszczamy), w efektach 700 zł. razem 2041 zł. Przychody wynosiły: od 3963 członków zwyczajnych 8652 zł., od członków wspierających 4316 zł. odsetki 326 zł. razem 13.294 zł. Wydatki zaś wynosiły: według osobnego sprawozdania rachunku 333 zł., pozostało tedy z kapitału obrotowego 12.955 zł. Od tej sumy należy odciągnąć 30 proc. dla związku Czerwonego Krzyża w Wiedniu, t. j. 3886 zł., pozostaje tedy na rzecz stowarzyszenia 11.111 zł. Prócz tych sum zalegają jeszcze odsetki należące się od kapitału stałego i obrotowego w r. 1880 niepodniesione.

Posiedzenie zakończono zatwierdzeniem dokonanych przez zarząd wyborów. Do wydziału wybrano w miejsce J. E. hr. Ludwika Wodzieckiego i p. Wiczyńskiego, pp. dr. Michała Gnońskiego i dr. Józefa Merunowicza a jako cenzorów ich zastępców zatwierdzono na r. b. pp. hr. Edwarda Fredrę, hr. Alfreda Kannego, Kajetana Orlekiego, Teodora Kulezyckiego i Stanisława Kurowskiego.

Z Izby sądowej.

(Oszustwo.)

(Ciąg dalszy.)

Sędziom przysięgłym przedłożył wczoraj trybunał 27 pytań głównych. Osm pierwszych pytań dotyczy się Kazimierza Jana Wysockiego w kierunku zbrodni oszustwa popełnionej przez sfałszowanie podpisów swego ojca, Floryana, na siedmiu wekslach w łącznej kwocie 29.000 zł., tudzież na pełnomocnictwie z daty Bukaczowce 13 grudnia 1874, na podstawie którego oskarżony zaciągnął pożyczkę w kwocie 20.000 zł.

Dziewiąte pytanie dotyczy się Leona Popiela w kierunku zbrodni oszustwa popełnionej przez to, iż wiedząc, że powyższe pełnomocnictwo jest sfałszowane, przyczynił się do zeznania aktu notaryalnego z 26 stycznia 1875, który następnie cedował na gal. bank kredytowy intabulując pożyczkę w kwocie 20.000 zł. na rzecz tego banku bez jego wiedzy na siedmiu ósmych częściach Hrehorowa należących do masy spadkowej ś. p. Floryana Wysockiego.

Dziesiąte pytanie dotyczy się Leona Popiela w kierunku zbrodni oszustwa popełnionej na Kazimierzu Janie Wysockim przez Wyłudzenie od niego sumy 1.500 zł. pod pozorem, iż jest pełnomocnikiem gal. banku kredytowego i występuje z polecenia tej instytucji przy zrealizowaniu pożyczki na 20.000 zł.

Pytania od 11 do 18 włącznie dotyczą się p. Wincentego Kniaziołuckiego w kierunku zbrodni nadużycia władzy urzędowej, popełnionej przez to, iż legalizując podpisy Floryana i Kazimierza Wysockich na 7 wekslach i na pełnomocnictwie, poświadczył tak na tych dokumentach, jakoteż w protokołach legalizacyjnych nieprawdziwą okoliczność, jakoby dokumenta powyższe i protokoły w jego obecności przez Floryana Wysockiego własnoręcznie podpisane zostały.

Pytania od 19 do 26 włącznie dotyczą się Kazimierza Jana Wysockiego w kierunku współwiny w zbrodni nadużycia władzy urzędowej, popełnionej przez rozmyślne nakłonienie p. Kniaziołuckiego do poświadczenia nieprawdziwych okoliczności na powyższych dokumentach.

Pytanie 27 dotyczy się p. W. Kniaziołuckiego w kierunku zbrodni nadużycia władzy urzędowej popełnionej przez poświad-

czenie nieprawdziwej okoliczności przy sporządzeniu protokołów legalizacyjnych z daty Rohatyn 17 lipca 1874 i 1 grudnia 1874, jakoby te protokoły zostały własnoręcznie podpisane przez Floryana Wysockiego w obecności notariusza.

Po odczytaniu pytań domagał się obrońca p. Wysockiego, dr. Siderski, ażeby trybunał do ośmiu pierwszych pytań tudzież do pytań od 19 — 26 włącznie postawił dodatkowe pytania po myśli §. 2 lit. e i g ust. karn. a mianowicie, że Kazimierz Wysocki był w błędzie, wykluczającym karygodność czynu, działając za wiedzą i upoważnieniem ojca.

Dr. Dylewski sprzeciwia się wystosowaniu pytań dodatkowych, albowiem w każdym głównym pytaniu jest zawarty ustęp: „ojca swego Floryana bez tegoż wiedzy i zezwolenia jako akceptanta podpisał.“ Jeżeliby tedy pp. przysięgli mieli przekonanie, że p. Kazimierz działał za wiedzą i zezwoleniem ojca, to mogą wypuścić powyższe ustępy.

Dr. Jackowski domaga się, ażeby trybunał do pytania dziesiątego dodał pytanie dodatkowe po myśli §. 2 lit. e ust. karn., albowiem Popiel mając przed sobą legalizowane pełnomocnictwo, działał w dobrej wierze i był w błędzie. Dalej uprasza p. obrońca o zupełne wyeliminowanie pytania dziesiątego po myśli §§. 91 i 263 proc. karn. a to ze względów formalnych.

Dr. Dylewski sprzeciwia się życzeniu p. obrońcy, bo takie pytanie dodatkowe stałoby w sprzeczności z pierwszym ustępem głównego pytania, w którym jest wyraźnie mowa o tem, iż Popiel „wiedział“, że pełnomocnictwo jest sfałszowane. Co się zaś tyczy wyeliminowania dziesiątego pytania, to trybunał żądaniu temu zadość uczynić nie może, albowiem całe oskarżenie w myśl ustawy musi być pokryte pytaniami.

Dr. Lubiniński domagał się, ażeby trybunał do wszystkich pytań tyczących się p. Kniaziołuckiego wystawił pytania dodatkowe po myśli §. 2 lit. e ust. karn. oskarżony bowiem, legalizując podpisy Floryana i Kazimierza Wysockich był istotnie w błędzie, mając to silne przekonanie, iż zakwestyonowane dokumenta podpisał własnoręcznie sam Floryan Wysocki. Wszakże nawet znawcy pisma powiedzieli, że wszystkie podpisy Floryana są ładując naśladowane.

Dr. Dylewski sprzeciwia się temu żądaniu, albowiem p. Kniaziołucki nie jest oskarżony o zbrodnię oszustwa, lub o współwiny w tej zbrodni, lecz o nadużycie władzy urzędowej, które popełnił przez to, iż poświadczył nieprawdziwą okoliczność, jakoby w jego obecności podpisywał się własnoręcznie p. Floryan. P. Kniaziołucki nie mógł tedy być w żadnym błędzie.

Trybunał poszedł z zdaniem p. oskarżyciela i nie uwzględnił powyższych życzeń pp. obrońców, poczem zabrał głos dr. Dylewski do ostatecznego przemówienia. (Dok. nast.)

GOSPODARSTWO I HANDEL

Asekuracja bydła.

(w) Na ostatnim walnem zgromadzeniu Towarzystwa gospodarskiego poruszona została, jak sobie czytelnicy nasi przypominają, także kwestya asekuracji bydła. Wobec podjętej tym sposobem inicjatywy w tak ważnej sprawie, nie od rzeczy będzie, jeśli zwrócimy uwagę na ciekawy artykuł wiedeńskiej *Landwirtschaftliche Zeitung* w tym samym przedmiocie. Według wykazów statystycznych istnieje w Niemczech 14 większych i 23 mniejszych stowarzyszeń trudniących się ubezpieczeniem rolnictwa przeciwko upadkowi bydła rogatego, nie licząc ogromnej liczby stowarzyszeń lokalnych, zapomocą których można także asekurować bydło. Rocznik asekuracyjny A. Ehrenzweiga wydany w r. z. zawiera tablicę przedstawiającą rezultaty otrzymane w r. 1879 przez 12 większych takich stowarzyszeń. Cztery stowarzyszenia odniosły zyski w kwocie ogólnej 94.107 marek, jedno straciło w ciągu roku 11.111 marek, jedno 7053 marek, trzy inne nieco więcej niż po 5000 marek, a trzy pozostałe mniej niż 5000. Ogólna suma strat poniesionych przez 8 towarzystw wynosiła 43.140 marek, a odtrąciwszy ją od powyżej wykazanego zysku czterech towarzystw okazało się, że 12 większych stowarzyszeń asekuracyjnych ubezpieczających bydło miało ogółem w ciągu 1879 r. 51.030 marek zysku, rozumie się po opędzeniu wszelkich kosztów administracyjnych.

Jakkolwiek w ciągu roku, o którym mówimy, większość stowarzyszeń poniosła straty, nie idzie jednak zatem, żeby złe interesa były w takich stowarzyszeniach zjawiskiem normalnym. Był to oczywiście rok wyjątkowy, w którym więcej było przypadków pomoru bydła. Że w ogólności ta gałąź ubezpieczeń nie przynosi strat lecz z korzyścią jest uprawiana, dowodzi najlepiej liczba istniejących podobnych stowarzyszeń, tudzież

majątek czyli fundusz rezerwy, jakiego się dorobiły. Najlepiej pod tym względem stoi stowarzyszenie brunświckie, które w tymże roku miało 216.827 marek majątku; trzy inne z wymienionych w roczniku Ehrenzweiga posiadały kapitał rezerwy przenoszący 30.000 marek, w dwóch kapitał ten wynosił od 20 do 30 tysięcy a w sześciu od 10 do 20.000.

Wszystkie te towarzystwa, dodajmy to zaraz, nie są bynajmniej akcyjnymi, lecz opierają się na zasadzie wzajemności i jako takie kapitału zakładowego nie potrzebują.

Zobaczmy teraz, jaki jest stan asekuracji bydła w Austrii, a przekonamy się, że oprócz jednego, jedynego stowarzyszenia w Feldkirch, którego działalność ograniczoną jest na Vorarlberg, nie ma obecnie w całej Austrii i Węgrzech żadnego stowarzyszenia, w którym właściciel inwentarza roboczego, krów lub bydła opasowego mógłby zabezpieczyć tę część swego majątku, jaką włożył w ich nabycie, od straty nieprzewidzianej. Powstawały wprawdzie w przedkrachowej epoce i następnie podobne stowarzyszenia, istnienie ich jednakże było tylko efemeryczne, gdyż albo były w samym zarodzie na śmierć skazane, ponieważ opierały się na *szwindlu*, albo też zakładali je ludzie, którzy nie mieli najmniejszego pojęcia o sposobie prowadzenia takich instytucji, których zatem najlepsza wola rozbić się musiała o nieumiejętność i błędy popełniane na każdym kroku.

A jednakże stowarzyszenia takie, na rzetelnych i trwałych podstawach oparte, byłyby rzeczywiście potrzebne. Ogólna ilość bydła w Austrii przedstawia wartość przeszło 1200 milionów guldenów, świeżo zaś dokonany spis i obliczenie wykazuje może jeszcze większą wartość. Udział każdego posiadacza w tym majątku ogólnym pozostawiony jest na łaskę losu, najprzeznaczniejszy ustrzedz się tu nie może od strat nieprzewidzianych, co w naszych czasach, gdy instytucje ubezpieczeń tak się rozwinęły we wszystkich kierunkach, jest prawdziwie anormalnem zjawiskiem. W obecnych szczególnież czasach, gdy w skutek bliskiego zamknięcia granicy dla bydła stepowego, hodowla krajowa będzie musiała być podniesioną, dla zadość uczynienia potrzebom miast wielkich, brak stowarzyszeń asekuracyjnych dla tej części majątku rucznego stanowić będzie ważną przeszkodę w rozwoju hodowli, ponieważ ludzie rządzący się jaką taką przezornością, muszą o ile podobna ograniczać kapitały wkładane w hodowlę bydła, ponieważ pierwszy lepszy pomór bydła może ich narazić na niepowrotną stratę tych kapitałów i zupełną ruinę.

Zaprowadzenie zatem stowarzyszenia asekuracji bydła jest niezbędnie potrzebnem, a potrzeba ta okaże się jeszcze dotkliwszą z chwilą zamknięcia granicy dla bydła stepowego, kwestya ta więc będzie musiała przyjść na porządek dzienny niezadługo.

Rozwiązanie jej mogłoby nastąpić w czworaki sposób.

Naprzód byłoby możebnem zaprowadzenie ogólnej, państwowej asekuracji bydła, która byłaby obowiązkową dla każdego posiadającego żywy inwentarz. Myśl taka była kilkakrotnie poruszana, rząd jednak nie ma zamiaru przychylić się do niej, dlatego zbytecznem byłoby bliżej się tu nad nią zastanawiać.

Drugim sposobem załatwienia tej kwestyi byłoby rozszerzenie działalności istniejących już stowarzyszeń asekuracyjnych na ten także rodzaj ubezpieczeń. Na pozór myśl ta wydaje się najpraktyczniejszą, najprędzej wiodącą do celu w rzeczywistości jednak tak nie jest. Pisma fachowe nieraz już występowały z takim projektem, żadne jednak dotychczas ze stowarzyszeń czy to akcyjnych, czy na wzajemności opartych nie podjęło tego pomysłu i nie rozszerzyło w tym kierunku swej działalności. Co większa w Niemczech, gdzie asekuracja bydła jest, jak wspomnieliśmy na początku, bardzo szeroko rozwinięta, tą gałąź ubezpieczeń zajmują się wyłącznie stowarzyszenia specjalne, ogólne zaś nie tworzą tego rodzaju oddziałów. Widocznie zatem asekuracja bydła nie daje się dogodnie włączyć do systemu ogólnych ubezpieczeń, jakimi się zajmują istniejące stowarzyszenia, albo też nie obmyślono dotąd praktycznego sposobu takiego połączenia interesów. Jest to jednak zdanie, nad którym warto aby się bliżej zastanowili fachowi w tych czasach znawcy, gdyż połączenie wszelkich asekuracji w jednym towarzystwie przedstawiałoby i dla ubezpieczających i dla ubezpieczonych nieocenioną dogodność.

Trzecim sposobem rozwiązania mogłoby być założenie towarzystwa akcyjnego, to jest obliczonego na zysk i dywidendę. Tu jednak znowu nasuwa się ta sama objekeya, jaką powyżej z przykładu Niemiec zacerpnęliśmy. W Niemczech nie ma stowarzyszeń akcyjnych zabezpieczających bydło. Pochodzi to ztąd, że operując kapitałem gotowym i pragnąc mieć zyski z tego kapitału, towarzystwo akcyjne musiałoby oznaczać premie od ubezpieczeń stosunkowo bardzo wysokie, będąc bowiem narażone na ryzyko strat, musiałoby starać się zrównoważyć je w latach pomysłowych znaczną dywidendą. Nado w

Austrii stanęłaby na przeszkodzie inna jeszcze okoliczność, ta mianowicie, iż nowy regulatyw stowarzyszeń akcyjnych wymaga, aby posiadały one minimum 300.000 zł. kapitału, o którego zebrania na ten cel nie byłoby zapewne łatwo.

Pozostaje zatem czwarty i ostatni sposób, to jest osobne stowarzyszenie asekuracji bydła oparte na wzajemności. Że to jest system najpraktyczniejszy, okazuje się znowu z przykładu Niemiec, w których wyłącznie takie stowarzyszenia trudnią się tą gałąź ubezpieczeń. Tu jednak pamiętać trzeba, że stowarzyszenia takie operują na podstawie matematycznego prawa liczb wielkich, nie mogą zatem być ograniczone ani na szerszą miejscowość ani na małą liczbę członków, gdyż w pierwszym razie na wypadek klęski dotykającej całą okolicę, a w drugim w razie każdej większej szkody, musiałoby nakładać zbyt wielkie premie, co by skłoniło członków do występowania lub wstrzymywania od przystąpienia a w każdym razie spowodować musiałoby upadek instytucji. Ażeby takie stowarzyszenie oparte na wzajemności powstać mogło i oprzeć się od razu na silnych podstawach, powinno być zatem zdaniem naszym zawiązać się po przeprowadzeniu wyczerpującej dyskusji nad warunkami jego bytu w towarzystwach rolniczych jednego albo też kilku sąsiednich krajów, pozostawać pod opieką tych towarzystw i nie rozpoczynać swej działalności, dopóki nie uzyska przystąpienia znacznej liczby członków, osiadłych nie w jednej okolicy lecz na rozległej przestrzeni całego kraju albo kilku krajów sąsiednich.

Rzeczą jest naturalną, że głównym warunkiem powodzenia takiej instytucji byłoby także dokładne zbadanie urządzeń takich stowarzyszeń w innych krajach, a mianowicie w najbliższych nas Niemczech, tudzież powierzenie organizacji i kierunku stowarzyszenia nie ludziom szukającym płacy, stanowiska i dyrektorskiego tytułu ale fachowym, praktycznym i zamilowanym znawcom ogólnej instytucji ubezpieczeń i tej gałęzi w szczególności. Tyle wspomniany na wstępie organ fachowy. Nie potrzebujemy dodawać, że podaliśmy uwagi jego, nie przyjmując odpowiedzialności za zawarte w przytoczonym artykule argumenta i daty.

§ Targ lwowski. (Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej za czas od 19 lutego do 26 lutego.) Wszystkie ceny za 100 kilogramów. Pszenica 9-50 do 10-75 zł. Żyto 9- do 9-80 zł. Jęczmień 6-20 do 7-40 zł. Owies 5-90 do 6-25 zł. Hreczka 6-60 do 6-70 zł. Kukurudza zeszłoroczna 6- do 7-00 zł. Kukurudza nowa 5-75 do 6-20 zł. Proso — do — zł. Jagły — do — zł. Groch do gotowania 7-50 do 10- zł. Groch pastewny 6-25 do 7-25 zł. Soczewica — do — zł. Fasola 8-20 do 11-60 zł. Bobik — do — zł. Wyka 5- do 5-50 zł. Koniczyna najprzedniejsza 20- do 49- zł. przednia — zł., średnia — do — zł., poślednia — do — zł. Tymotka — do — zł. Anyż rosyjski — do — zł. Anyż płaski 35- do 37- zł. Kminek 25- do 26- zł. Rzepak zimowy 10-40 do 11-70 zł. Rzepak letni 10-70 do 11- zł. Rzepik zimowy 10-50 do 10-75 zł. Rzepik letni — do — zł. Lnianka 9-40 do 10-20 zł. Nasienie lniane 11- do 12- zł. Nasienie konopie 6-75 do 6-80 zł. Chmiel — do — zł. Spirytus 10.000 litrost. 29-30 do 29-40 zł.

** Wyrób wódki i piwa. W styczniu roku bieżącego wyrobiono w 516 gorzelniach galicyjskich ogółem 3.136.957 opodatkowanych stopni alkoholu, a w 188 browarach galicyjskich wywarzono ogółem 50.302 hektolitrow piwa.

** Produkcya i sprzedaż soli. W styczniu roku bieżącego wynosiła w Galicji produkcya soli 92.819 a sprzedaż 80.587 metr. cent. W tym samym miesiącu roku zeszłego wynosiła produkcya 89.245 a sprzedaż 84.869 metr. cent. Z porównania okazuje się, że w styczniu roku bieżącego była produkcya o 3.574 metr. cent. większą a sprzedaż o 4.282 metr. cent. mniejszą niż w styczniu roku zeszłego.

** Z buraków surowych wyrobiła w styczniu roku bieżącego cukrownia w Uściu biskupim 2.810.100 kilogramów cukru.

OSTATNIA POCZTA

Przy wczorajszym wyborze deputowanego do Rady państwa w Krakowie, oddano 1193 głosów. Dr. Maksymilian Zatorski, profesor wszechniej Jagiellońskiej, wybrany został 1155 głosami. Reszta głosów rozstrzelila się, a mianowicie, otrzymali p. Aleksander Cukrowicz, radca wyższego sądu, 23 głosów, dr. Adam Asnyk 4 gł., dr. Jonatan Warschauer 3 głosy, itp.

Nominacja pruskiego ministra spraw wewnętrznych jeszcze nie nastąpiła. Myśl powierzenia tego wydziału prezydentowi rządu w Trewirze, Wolffowi, została zaniechana i jak się zdaje obecnie, następcą stanowczym hr. Eulenburga będzie minister wyznań Puttkamer.

Germania donosi stanowczo, że kapituła w Paderbornie, na mocy upoważnienia Stolicy Apostolskiej, wybrała wikaryusza kapitulnego i zawiadomiła o tem rząd w sposób przed zaprowadzeniem praw majowych używany. Rząd ma uwolnić wybranego administratora dycezyi od przysięgi.

Zaproszenia na kongres monetarny rozslane przez rząd francuzki do mocarstw, wyrażają, że celem tego kongresu będzie zbadanie i przyjęcie systemu, za pomocą którego w drodze konwencji między-narodowej mogłoby być ustanowionem używanie monet złotych i srebrnych na podstawie stosunku wartości tych dwóch metalów, który następnie zostałby oznaczonym.

Konserwatyści angielscy nalegają na Northcote'a, ażeby wywołał w izbie niższej dyskusję w sprawie opuszczenia Kandaharu, spodziewają się bowiem, że będą mogli z powodu tej sprawy obalić gabinet, który, jak wiadomo, doznał już w kwestyi afgani-stańskiej porażki w izbie wyższej.

Mianowanie generała Robertsa naczelnym dowódcą w Transvaalu nieszczególnie sprawiło wrażenie w krajach Przyładka. Do Timesa piszą z Capstadtu pod d. 3 b. m., że nie spodziewają się tam, ażeby ta nominacja miała znaczyć zaprowadzenie militarnego despotyzmu, który w południowej Afryce nie byłby na swoim miejscu, gdyż nie jest to Afganistan. Despotyzm militarny mógłby wywołać powszechne powstanie przeciw panowaniu Anglików. Utrzymanie panowania królowej w tych koloniach zależy od dyskrety, umiarkowania i pojednawczości jej zastępców.

Zawieszenie broni zawarte z Boerami kończy się z dniem 14 b. m. Dzienniki angielskie spodziewają się, iż układy pokojowe zajdą tymczasem tak daleko, że dalszego rozlewu krwi będzie można uniknąć.

Po pięciodniowej przerwie rozpoczęły się na nowo układy w celu zawarcia traktatu handlowego austro-serbskiego.

Skupeczyna serbska zostanie prawdopodobnie zamkniętą z końcem b. m. po uchwaleniu przedłożonych kolejowych i budżetu.

Konferencya czterech państw w sprawach kolejowych półwyspu bałkańskiego odbyła w d. 7 b. m. posiedzenie w Wiedniu. Delegaci turecki i bułgarski przedłożyli memoriały wykazujące zapatrywania ich rządów na kwestyę kolei. Delegaci bułgarski i serbski podnieśli kwestyę, jaką jest natura i doniosłość zobowiązań kolejowych, które na te państwa przypadły w skutek traktatu berlińskiego. Edhem-basza oświadczył, że udzieli pod tym względem potrzebnych wyjaśnień.

Do Polit. Corr. donoszą z Filipopola, że kierujący biurem generalnego konsulatu angielskiego Stephen udał się do Burgas dla zbadania skarg ludności mahometańskiej przeciw Bułgarom w tej okolicy. Aleko-basza zamianował w tym celu komisję.

Zapewniają, że Porta ma zamiar skorzystać ze służącego jej prawa i odwołać trzech głównych dowódców milicyi rumelijskiej Streckera-baszę, Munir-baszę t. j. Borthwicka i de Toustain-beja, a zamianować na ich miejsce oficerów tureckich.

Według depezy telegraficznej z Aten, przesłanej do Diritta, Komunduros wskutek zbiorowej noty posłów mocarstw, rozslął o kólnik do greckich legacyj pod d. 3 b. m., w którym wyraża pokojowe usposobienie Grecyi. W dalszym zaś ciągu zawiadamiając o odpowiedzi, jaką udzielił na notę zbiorową posłów, zapewnia ponownie, że Grecya gotowa zawsze uszanować pokój państw sąsiednich i wstrzymać się od wszelkich kroków nieprzyjacielskich, ale w tej nieomylniej nadziei, że obecnie stambulskie rokowania będą istotnem wprowadzeniem w wykonanie uchwał powziętych przez mocarstwa w Berlinie. Widocznem jest z tego wyrażenia, że Grecya obstaje ciągle przy swoim stanowisku, to jest przy uchwałach konferencyi berlińskiej i manifestuje to przy każdej sposobności, co może być uważanem za symptom pokojowy jedynie w duchu zasady *vis pacem para bellum*.

Według doniesień poselstwa tureckiego w Atenach, armia grecka łącznie z rezerwami liczy obecnie 64.000 ludzi i 25 bateryj artylerji.

Powstanie Druzów w górach Hauron przybrało takie rozmiary, że władze tureckie w Damaszku były zmuszone znacznie powiększyć liczbę wojsk wysłanych celem przywrócenia porządku. Wojska zostające pod dowództwem Akifa-baszy liczą 8 do 10 tysięcy ludzi. Powstanie to wywołanem zostało przez niesprawiedliwy wyrok sądu tureckiego, wydany w sprawie dwóch zabitych Druzów, mocą którego zabójcy, pomimo udo-wodnionej winy, zostali puszczeni wolno. Krewni zabitych podburzyli mieszkańców i wywołali ruch zbrojny.

Z Bombaju donoszą, że przeciwko obwinionym o sprzysiężenie w Kolapur, mające na celu wymordowanie Europejczyków, zapadł już wyrok. Ośmiu skazano na dożywotnie, trzech na siedmioletnie, czterech na pięcioletnie, a dwóch na trzechletnie więzienie.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 8 marca. Izba deputowanych. Prezydent imieniem rodziny s. p. Brestla dziękuje Izbie za szczery współdział. Przewodniczący komisji praw. Hawelka odpowiada na interpelacyę Prombera, że według słów p. ministra sprawiedliwości dochodzenia co do ograniczenia liczby adwokatów (*numerus clausus*) są jeszcze w toku. Po sprawdzeniu wyboru dep. Haarda przystąpiła Izba do drugiego czytania ustawy o podatku domowym. Zapisali się do głosu przeciw ustawie Wildauer, Auspitz, Heilsberg, Terlago, Bertolini, Keil, Lienbacher, Dipauli, Zallinger, Waibel, Hippoliti, Ciani. Wildauer rozpoczął dyskusję ostro krytykując projekt, ponieważ zawarte w nim podwyższenie podatku nie jest wynikiem racjonalnej reformy podatkowej. Auspitz krytykuje formalną stronę postępowania komisji i sprawozdanie referenta. Minister finansów nie uzasadnił dotychczas przedmiotowo podatku od budynków. Heilsberg widzi w postępowaniu rządu brak systemu. Terlago przemawia przeciw ustawie w interesie Tyrolu, podobnie Bertolini. Czajkowski zbija obszernie wnioski mniejszości. Keil nie widzi powodu, dla któregooby ubytek w dochodach z podatku gruntowego miał być pokryty podwyższeniem podatku domowego. Wosnjak stawia wniosek zamknięcia posiedzenia, który przyjęto 143 głosami przeciw 141. Prezydent naznacza przyszłe posiedzenie na piątek. Herbst stawia u-motywowany wniosek, aby jutro odbyło się posiedzenie, wniosek ten w imiennem głosowaniu odrzucono 189 głosami przeciw 153. (W cyfrach zaszła jak się zdaje pomyłka. Red.)

Wiedeń, 8 marca. Izba panów. Prezydent poświęca zmarłemu baronowi Krausowi bardzo gorące wspomnienie.

Przy rozprawie nad petycyami w sprawie podatku gruntowego baron Apfaltrern jako członek komisji centralnej daje wyjaśnienia i usprawiedliwia postępowanie komisji. Książę Sapięha występuje przeciw sprawozdaniu i wnosi, aby rozprawy nad petycyami odroczone aż do czasu, gdy ustawa o ogólnej kwocie podatku gruntowego przyjdzie na porządek dzienny. P. minister finansów wykazuje bezzasadność niektórych ustępów sprawozdania. Do rządu nadeszły liczne petyce, które były gruntownie badane. Rząd zaznaczył swe stanowisko wniesieniem przedłożenia do Izby deputowanych. Upomnień do komisji krajowych i powiatowych nie mógłby rząd wystosować bez przekroczenia swej kompetencyi, może on tylko żądać od swych urzędników postępowania roz-

ważnego i słusznego. Wniosek księcia Sapięhy przyjęto 47 głosami przeciw 43. Jutro posiedzenie.

Berlin, 8 marca. Parlament niemiecki obradował nad ustawą o uchwalaniu budżetu dwuletniego i ustanowieniu czteroletniego terminu prawodawczego. Dyskusya w końcu odroczoną została do jutra. W imieniu nieobecnego z powodu niedyspozycyi kanclerza, oświadczył minister Bötticher, że projekt ten nie ma żadnego politycznego znaczenia. Rządy związkowe bynajmniej nie myślą ograniczać prerogatyw parlamentu, chcą tylko uniknąć jednoczesnego obradowania parlamentu z sejmami krajowymi. Mowcy liberalni Benigsen i Lasker przemawiali przeciw wnioskowi, konserwatyści za wnioskiem. Reichensperger, ze stronnictwa środkowego, oświadczył, że budżet zwyczajny możnaby uchwalać na dwa lata, ale nadzwyczajny wymaga corocznego zwoływania sessyi.

Bukareszt, 8 marca. Na posiedzeniu Izby na interpelacyę dep. Jonecu w kwestyi dunajskiej odpowiedział minister Boerescu, że protokoły ostatniej sessyi komisji dunajskiej zostaną ogłoszone, teraz jednakże, ponieważ sprawa jest w zawieszaniu, nie może dawać żadnych wyjaśnień. Może tylko zapewnić ponownie, że rząd na przyszłość trzymać się będzie stanowiska wskazanego w mowie tronowej. Izba przeszła do porządku dziennego.

Konstantynopol, 8 marca. Po- stanowionem zostało zachowywanie w ścisłej tajemnicy układów w sprawie grecko-tureckiej. Domyślają się, że turecy delegacji na wczorajszym posiedzeniu podnieśli kwestyę przedwstępną, czy mocarstwa zamierzają dać jakie rękojmie, oprócz moralnych, że Grecya zgodzi się na linię graniczną, która ma być uchwaloną. Uchwały żadnej nie powzięto. Jutro drugie posiedzenie.

Jasło, 9 marca. Most nr. 81 na Ropie zerwany przez lody wczoraj o godzinie 9 wieczór. Komunikacya promem została przywrócona.

Lisko, 9 marca. Wczoraj o godzinie 10 wieczór odpłynął lód na Sanie. Wysokość wody 1 metr 40 centym. Most tylko nieznacznie uszkodzony.

Wiedeń, 9 marca. (Tel. pryw.) Do wczoraj jeszcze uchodzilo za rzecz pewną, że cała prawica oświadczy się za podatkiem od budynków. Tymczasem w ostatniej chwili zmieniła się sytuacja, z powodu deputowanych tyrolskich, którzy odstąpili od pierwotnego zamiaru. Kilku członków klubu Hohenwarta zapisało się już do głosu przeciw ustawie.

Wczorajszy pierwszy sukces prawicy w Izbie panów, w której wniosek ks. Sapięhy osiągnął większość 5 głosów, sprawił tu pewne wrażenie. Presse wyraża zdanie, że imienne głosowanie nad wnioskiem ks. Sapięhy daje jasne wyobrażenie o sile obu wielkich stronnictw, i że nie ma wątpliwości, iż t. z. stronnictwo środka we wszystkich ważniejszych sprawach iść będzie z rządem a tem samem z prawicą.

Wiedeń, 9 marca (Tel. pryw.) Do dzienników tutejszych donoszą z Petersburga, że Synod uchwalił utrzymanie cenzury kościelnej, zaprowadzenie ścisłej kontroli klasztorów i urządzenie polsko-greckiej dycezyi.

Do N. Fr. Pr. donoszą z Paryża, że poseł rumuński Kogolniceanu zawiadomił francuzkiego ministra spraw zagranicznych, że książę Karol i jego ministerstwo postanowili ogłosić Rumunię królestwem. Wszystkie mocarstwa z wyjątkiem Austrii mają być

przychylnie temu postanowieniu. Niemcy sądzą, że byłoby stosownem, ażeby w chwili wprowadzenia w wykonanie tego zamiaru utworzonym zostało ministerstwo ze wszystkich stronnictw rumuńskich. Francya odmownie odpowiedziała na prośbę o wstawienie się do Austrii na korzyść Rumunii.

Bruksella, 9 marca. Izba deputowanych odrzuciła większością 95 głosów przeciw 26 znizenie płacy arcybiskupów i biskupów. Poprawka ministra sprawiedliwości żądająca zniesienia stypendyów dla seminarzystów została przyjętą. Cały budżet ministerstwa sprawiedliwości przyjęty został większością 68 głosów przeciwko 50.

Londyn, 9 marca. W Izbie niższej Hartington potwierdził wiadomość o przybyciu wysłannika Ejubachana do Kandaharu.

Gladstone oświadczył, że rząd nie dał instrukcyi polecającej żądania zawieszenia broni od Boerów, zatwierdza jednak postępowanie generała Wooda.

W dalszym ciągu dyskusyi nad bilem o posiadaniu broni w Irlandyi, miało miejsce żywe zajście. O'Donnell został wyłączony od obrad na czas posiedzenia.

W Irlandyi aresztowano trzech wybitniejszych członków ligi agraryjnej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 8go marca 1881, godzina 2 m. 30. Losy kredytowe 180-75, Węg. akcyje kredyt. 265-50, Akcyje anglo-austr. 127-80(?), Akcyje banku Union 126-70, Akcyje kolei Karola Ludwika 273-50, Akcyje kolei północnej 227-—, Akcyje kolei południowej 107-—, Akcyje kolei Alföld. 160-—, Akcyje kolei Elżbiety 204-—, Akcyje kolei Lwowsko-Czer-niowieckiej 171-—, Akcyje kolei węg. północno-wschodniej 113-—, Wiedeńskie losy 120-—, Akcyje kolei Rudolfa ——, Akcyje kolei Albrechta ——, Węgierskie obligacye państwa w złocie 83-—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 99-50, Losy regulacyi Cissy 108-50, Losy tureckie 22-75, Węgierska renta 111-60, Akcyje banku związkowego 127-—, Akcyje banku obrotowego ——, Akcyje kolei węgiersko-galicyjskiej ——, Akcyje kolei państwowej ——, Rubel papierowy 1-22-—, Węgierskie losy 114-75, Mark. niemiecki ——. Usposobienie przygnębione.

Wiedeń, 8go marca 1881, godzina 5 min. 40. Akcyje kredytowe 289-20, Anglo-Austryackie ——, Unionsbank ——, Kolei Karola Ludwika 273-50, Południowa ——, Renta papierowa 73-45, Galicyjskie listy zastawne 103-—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne ——, Galicyjski bank rustykalny ——, Losy z r. 1860 ——, Napoleonador 9-28 1/2, Rubel papierowy ——. Usposobienie ——

Wiedeń, 9 marca 1881, godzina 10 min. 54. Akcyje kredytowe 289-—, Anglo-Austr. 128-20, Akcyje banku Union 126-75, Kolei Karola Lud. 273-50, Południowa 106-75, Renta papierowa ——, Galicyjskie listy zastawne ——, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne ——, Galicyjski bank rustykalny ——, Losy z roku 1860 ——, Napoleonador 9-28 1/2, Rubel papierowy 1.22-— Usposobienie słabe.

Telegramy zbożowe z d. 8 marca. Wiedeń: Pszenica 11-75 do 12-25 zł., żyto 10-70 do 11-20 zł., okowita pr. 10.000 liter procent 32.75 do 33-— zł. — Buda-Peszt: Pszenica 100 kłgr. (na jesień) 11-20 do 11.25 zł., rzepak (sierpień — wrzes) 12-50 zł. Berlin: Pszenica żółta (na jesień) 207-50, żyto ——, spiritus loco 55-—, olej rzepakowy 52.40. Szczecin: Pszenica —, rzepak ——. Paryż: mąki 159 kłgr. 61-75, olej rzepakowy 71-75, spirytus ——. Wroclaw: Pszenica —, żyto —, owies —, spirytus —, kukurudza —, Kolonia: Pszenica —.

Odpowiedzialny redaktor: Władysław Łoziński.

NADESLANE.

Wszystkim tym szanownym osobom, które szlachetnem wiedziona współczuciem, oddały ostatnią przysługę s. p. matce naszej, wyrażamy stokrotne: Bóg zapłać!

Stanisław Kurowski, c. k. Radaa Namiestn. Leon Kurowski, c. k. kapitan. Przyjechali do Lwowa. dnia 9 marca 1881. Hotel George'a. Pp. E. hr. Borkowski z Pankwy M.

hr. Komarnicki z Horpina. Bochyński z Kolumyi. Hotel Angielski. P. W. Leszczyński z Żurawa Hotel Europejski Pp. I. Kopezyński z Tarnopola H. Heim z Nerrynbergi. Hotel Narodowy. Pp. P. Abraham z Gdańska. J. Schmal z Krasnego. G. Weinberg z Przemysła. Hotel Warszawski. Pp. R. Herman z Güstebiese Dr Z. Frydman z Bóbrki. K. Drzewiecki z Brodów. K. German ze Spas J. Żurowski z Tarnopola. Hotel Podolski, P. R. Bogdanowicz z Litawna

Odjechali ze Lwowa. Pp S. hr. Dziedaszycki do Niestuchowa P. Szymonowicz do Złoczowa. W. Lindner do Wiednia. J. Zwehl do Żółkwi. Dr. K. Żywicki do Tarnopola. M. Bardecki do Potoka. K. Petrowicz do Wołostkowa M. Rutkowski do Krakowa. Spostrzeżenia meteorologiczne. z dnia 9 marca 1881 o godzinie 7 rano. Barometr 729.70mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy + 3.3°C. Psychrometr wilgotny + 3.0°C. Prężność pary 5.5mm. Wilgoć 95%, Zachmurzenie 10. Wiatr S1. Ozon 9. Temperatura powietrza + 2.6°R. Barometr opada. Stan barometru nad poziom morza 754.70mm.

Cena najtańsza. AUGUST SCHELLENBERG PORTLAND CEMENT LWOWIE w beczkach po 166 i 100 klg.

Cennik lwowskiej lzby handlowej i przemysłowej. Lwów dnia 8 marca 1881.

Table with columns for 'płaca żądają walutą austr.', 'zr. et.', 'złr. et.', and 'bez kuponów'. Includes sections for Akcje, Listy zast., Obligacje, Losy miasta Krakowa, and Monety.

Kurs giełdy wiedeńskiej z dnia 4 marca 1881.

Table with columns for 'płaca żądają', 'zr. et.', 'złr. et.', and 'bez kuponów'. Includes sections for Dług państwa, Obligacje, Akcje, and Losy.

4. Listy zastawne losowane.

Table listing various financial instruments and their prices, including 'Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicji i Bukowiny' and 'Kurs złota'.

7. Weksle (na 3 miesiące).

Table listing exchange rates for various locations like Augsburg, Berlin, Frankfurt, Hamburg, London, and Paris.

Dziennik Urzędowy.

(803) Erkenntnis. Das f. f. Landes als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 18 Jänner 1881, B. 1590, die Weiterverbreitung der in Zürich erscheinenden Zeitschrift „Der Socialdemokrat“ Nr. 52 vom 26 Dezember 1880 wegen des Auftrufs „Parteienossen! Bergeht der Verfolgten und Gemäßigten nicht“ nach § 310 St. G. weg u des Art. „Weihnachten“ nach den §§ 302, 303 und 22 v St. G. wegen des Artikels „Revolution oder Reform“ nach § 305 St. G., endlich wegen des Art. „Oesterreich Ungarn“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das f. f. Landesgericht als Preßgericht in Graz hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 18 Jänner 1881, B. 464, die Weiterverbreitung der in Budapest erscheinenden Zeitschrift „Der Wegweiser“ Nr. 2 vom 9 Jänner 1881 wegen des Artikels „Der socialistische Staat“ nach § 305 St. G., wegen des Art. „Weihnachtsbilder“ nach § 64 St. G., dann wegen des Artikels „Briefkasten der Redaktion“ nach § 310 St. G. verboten. (1766 1-3) Obwieszenie. L. 661 C. k. sąd powiatowy odwołuje uchwałę z dnia 13 grudnia 1879 l. 5409 zastępcy c. k. Notaryusza Florynowi Obmińskiemu udzieloną ogólną delegację do przeprowadzenia czynności ustawą z dnia 21 maja 1855 l. 94 Dz. P. P. wskazanych i uwadami, że do przeprowadzenia tych czynności c. k. Notaryuszowi Władysławowi Zawadzkiemu w obrębie c. k. sądu powiatowego ogólną delegację równocześnie udziela Bireza 16 lutego 1881. (11769 1-3) E d y k t. L. 10554. C. k. sąd powiatowy w Brzeżanach czyni wiadomo, iż na żądanie c. k. uprz. akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie w celu zaspokojenia resztującej sumy dłużnej 500 złr. 66 et. w. a. z pn. przymusową sprzedaż realności pod Nr. 231 w Brzeżanach położonej dłużnika Izaaka Perla w drosz publicznej licytacji w dniu 7 kwietnia 1881 w dniu 12 maja 1881 i w dniu 15 czerwca 1881, każdym razem o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie pod następującymi warunkami przedsięwziętą zostanie. Cena wywołania stanowi 3000 złr. a chęć kupienia mający złożyć ma 300 złr. a w jako wadium w gotówce, w obligacjach państwa, w listach zastawnych towarzystwa kredytowego włościańskiego we Lwowie wraz z kuponami niezapadłymi według ostatniego kursu w „Gazecie lwowskiej“ uwidocznionego. Realność ta na powyższych trzech terminach tylko za lub wyżej ceny wywołania sprzedaną zostanie, gdyby zaś to nie nastąpiło, w takim razie do ułożenia lepszych warunków wyznacza się termin sądowy na dzień 22 czerwca 1881 o godzinie 10tej przed południem z tem, iż niestawiający na powyższym terminie wierzyciele hipoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą. Blizsze warunki licytacyjne, wyciąg z księgi zrealizowanych pożyczek i wyciąg tabularny przejrzyć można w tutejszosałowej registraturze. O tem się wszystkich interesowanych tudzież wierzycieli hipotecznych, którzyby po dnia 8 października 1880 na rzeczowej realności prawo hipoteki uzyskali, lub którymby niniejsza uchwała z jakiegokolwiek, bądź powodu przed upływem pierwszego terminu licytacyjnego lub też weale doręczoną być nie mogła przez kuratora, w osobie adw. Dr. Finkelsteina ustanowionego i przez edykta zawiadamia. Brzeżany 31 grudnia 1880. (1326 1-3) E d y k t. Sokalski c. k. sąd powiatowy wyznaczył w celu wydobycia wierzytelności Hawryły Storoszczaka i innych w ilości 28 złr. 19 et. z pn. przymusowy jawny przetarg należącej do dłużnika Hawryły Andruszczaka ciału hipotecznego niestaawiającego z 3/4 morgów składającego się na 60 złr. w. a. ocenionego pola Zagumienek wyłączzonego z realności pod l. subrep. 46 w Jastrzębicy na dniu 5 kwietnia, 10 maja i 14 czerwca 1881 zawsze od godziny 10tej przed południem w gmachu sądowym. Poręczne 6 złr. w. a. W pierwszym i drugim terminie nabyć można realność tę tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej, w trzecim zaś nawet poniżej ceny tej. Resztę warunków, tudzież protokoły opisanie i ocenienia realności tej przejrzyć można w registraturze sądu tegoż. Sokal 14 stycznia 1881. (1758 1-3) Konkurs. L. 429. Niniejszem ogłasza się konkurs na następujące posady nauczycielskie: Powiat Lwów. 1. W Szczercu 4 kl. posada starszego nauczyciela z płacą 400 zł. 2. W Winnikach 4 kl. posada starszego nauczyciela z płacą 400 złr. 3. W Brodkach, Caperowie, Chróśnie starem, Dobrianach, Glinnie, Lesianicach, Leśniowicach, Lubianie, Nawaryi, Piaskach, Pustomytach, Rudnie i Zimnowodzie jako w szkołach etatowych posady z płacą po 300 złr. a w wolnem mieszkaniem i ogrodem. 4. W Czarnoszwicach, Hołosku wielkiem, Humieńczu, Jaryczowie starym, Kukizowie, Milatyczach, Nikomkowicach, Pikułowicach, Polanie, Rudnicach i Skniłowie jako w szkołach filialnych z płacą 250 złr. w. a. wolnem mieszkaniem i ogrodem. 5. W Błkce szlacheckiej 2 kl. posada młodszego nauczyciela z płacą 200 złr. Powiat Bóbrka. 1. W Bóbrce 4 kl. posada młod. nauczyciela z płacą 270 złr. 2. W Brzodowcach, Chodorowie, Czartoryi, Dziewiętnikach, Mikołajowie, Nowosielcach, Podjarkowie, Romanowie, Siedliskach, Sokołowcu, Suchodole, Trybuchowcach i Wybranówce jako etatowych szkołach posady z płacą po 300 złr. wolnem mieszkaniem i ogrodem. 3. W Boryniczach, Kocurowie, Łopuszynie, Stańkowcach i Żyrawie jako szkołach filialnych posady z płacą 250 złr. wolnem mieszkaniem i ogrodem. Kandydaci i kandydatki ubiegający się o te posady mają wniesić udokumentowane podania z wykazem całej poprzedniej służby do zamiejskiej okręgowej rady tut. we Lwowie najdalej do końca marca 1881. Z miejskiej Rady szkolnej. We Lwowie dnia 4 lutego 1881. (1698 1-3) Ogłoszenie. L. 669. C. k. sąd powiatowy w Husiatynie czyni wiadomo, iż Roman Piwowar z Hrynkowic za głupkowatego uznany został i jemu kurator Piotr Pieściorowski z Hrynkowic przydanym został. Husiatyn dnia 23 lutego 1881. (1608 1-3) E d y k t. L. 4715. W c. k. sądzie powiatowym w Ulanowie w dniach 4 kwietnia, 9 maja i 13 czerwca 1881 zawsze o 10 rano odbędzie się egzekucyjna sprzedaż 4 kawałków gruntu do gospodarstwa pod l. k. 3 w Kurzyniu należących a protokołem z dnia 21 września 1878 l. 6724 opisanym. Cenę wywołania stanowi suma 92 złr. a poniżej której na pierwszych dwóch terminach sprzedane nie zostaną. Wadium wynosi 9 złr. 30 et. Blizsze warunki protokół zastawnicza-go opisanie i oszacowania przejrzyć można w registraturze. Ulanów dnia 25 grudnia 1880.

(1747 2-3) **E d y k t**

L. 1235. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu sęgnięcia sumy 25 zł. w. a. z pn. na rzecz Samuela Beigla odbędzie się dnia 15 marca, 5 kwietnia i 3 maja 1881 o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż sum 1225 zł., 445 zł. i 330 zł. w. a. z pn. w stanie biernym realności pod l. 107 w Tarnopolu położonej, Markusa i Jony Zimmer własnej, na rzecz Leona Eisnera zaıntabulowanych.

Sumy powyższe na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej lub za cenę wywołania 1225 zł., 445 zł. i 330 zł. w. a., na trzecim zaś i poniżej takowej sprzedane zostaną.

Wadyum 10% ceny wywołania. Bliższe warunki przejrzeć można w re gistraturze sądu

Tarnopol, dnia 23 lutego 1881.

(1673 2-3) **E d y k t**

L. 6054. C. k. sąd powiatowy w Kutach ogłasza niniejszem, że w dniach 3 marca, 6 kwietnia i 5 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się egzekucyjna publiczna sprzedaż realności w Kutach pod lk. 219 położonej, ut. libr. dom. tom III pag. 65 n. tab. 273 do Wolwy Bergmana należącej, za zaspokojenie pretensyi Mojżesza Schärfa w kwocie 450 zł. a. w z pn.

Realność ta przy pierwszym i drugim terminie tylko za cenę szacunkową 350 zł. a. w. lub wyżej, przy terminie zaś trzecim i niżej tejże za jakąkolwiek cenę sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10% ceny szacunkowej.

Akt zastawicznego opisanie i oszacowania, tudzież resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tut. sąd. registraturze.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 5 lutego 1880 jako dniu wystawienia ekstraktu tabularnego do tabuli weszli, lub którym niniejsza lub późniejsza uchwała weale nie lub za późno zostały doręczone, ustanawia się kuratorem p. Mieczysława Zarębę ek. notaryusza w Kutach.

Kuty, 28 grudnia 1880.

(1554 2-3) **E d y k t**

L. 6304. Ces. król. sąd powiatowy miejsko-delegowany dla miasta i przedmieść Lwowa sec. I we Lwowie wzywa wszystkich tych, którzy jako wierzyciele do masy spadkowej s. p. Wilhelma Adama kupca we Lwowie dnia 2 grudnia 1880 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarłego, pretensje jakie mają, aby celem wykazania takowych dnia 19 kwietnia 1881 o godzinie 9 przed południem w ts. biurze nr. 1 zgłosili się, albo do tego czasu swe podanie pisemnie wnieśli, w przeciwnym bowiem razie nie mogą upominać się o zaspokojenie ze spadku, jeżeli takowy przez wypłaty zgłoszonych należności zostanie wyczerpanym i jeżeli nie służy im prawo zastawu.

Lwów, dnia 12 lutego 1881. C. k. rada sądu krajowego.

(1241) **Erkenntnisse.**

Das f. f. Kreisgericht in Leitmeritz hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 31 Jänner 1881, Bl. 609 Stf., die Weiterverbreitung der „Leitmeritzer Zeitung“ Nr. 7 von 26 Jänner 1881 wegen der Artikels „Rundgebung des Wiener Bürgervereines“, nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Brünn hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 6 Februar 1881, Bl. 1655 und 1706 die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Brüner Beobachter“ Nr. 3 vom 1 Februar 1881 wegen des Artikels „Vergessene Mährer nicht“, „Brünn Bischöfliche Härte, Thurmbau Alumnat“, „Unsere Stathaltereiräthe Die mährischen Judengemeinden“, „Aus halbvergeffener Zeit“, „Nur zu“, „Gerichtshalle. Ein bestrafter Wucherer und Betrüger“ nach § 300 St. G., dann der Zeitschrift „Tagesbote aus Mähren und Schlesien“ Nr. 27 vom 3 Februar 1881 wegen des Leitartikels „Wir sind unzufrieden — Brünn, 3 Februar“ nach den §§ 65 a und 300 St. G. und nach Art. III. des Gesetzes vom 17ten Dezember 1862 verboten.

(1256 3-3) **E d y k t**

L. 7486. C. k. sąd powiatowy w Żywcu ogłasza, iż w dniu 21 kwietnia 1881 i w dniu 19 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się celem zaspokojenia pretensyi Juliusa i Maryanny Studencich w kwocie 387 złr. 47 ct. publiczna sprzedaż gruntu w Żywcu przy granicy Pietrzykowskiej, w niwie „kopa“ zwanej położonego, 19 zagonów w 2ch kawałkach obejmującego, Karola i Heleny Chrobakiewiczów własnością będącego, ciała hipotecznego niestanowiącego.

Na obydwóch terminach wzmiankowany grnt tylko za cenę szacunkową, lub wyżej takowej sprzedany będzie.

Cena szacunkowa 370 złr.

Wadyum 37 złr.

Warunki licytacyjne, protokół zastawicznego opisanie i oszacowania przejrzeć można w tutejszosaudowej registraturze.

Żywiec dnia 15 grudnia 1880.

(1663) **A u d m a d u n g.**

3. 2624 Den Gläubigern der Salamon S. h. z. b. n. d. o. f. s. h. Konkursmasse wird bekannt gegeben, daß der Massaverwalter den Verteilungsentwurf vorgelegt hat, sowohl beim Konkurskommissär als auch beim Massaverwalter eingesehen und in Abschrift bezogen werden können, und daß Erinnerungen wie der diesen Verteilungsentwurf bis zum 17 März 1881 mündlich oder schriftlich eingebracht werden können.

Zur Verhandlung über die etwaigen Erinnerungen und zur Feststellung der Verteilung wird die Tagfahrt auf den 24 März 1881 um 4 Uhr Nachmittags festgesetzt.

Vom f. f. Kreisgerichte Sambor den 27 Februar 1881. Der Konkurskommissär f. f. Landesgerichts Dist. Bereznieki.

(1731 3-3) **O b w i e s z c z e n i e.**

L. 11102. W celu zabezpieczenia budowy mostu nr. 101 na Pruten i 739 metrów długiej części gościńca delatynskiego w 38 kilometrze, w nadworniszkim okręgu budowniczym odbędzie się dnia 28 marca 1881 o godzinie 12 w południe w e. k. starostwie w Nadworniej powtórna licytacja przez składanie ofert. Suma fiskalna budowy mostu wraz z 739 metrów długą częścią gościńca wynosi 15024 zł. 82 1/2 ct. Budowa przepustu na prof. 12 i 13 326 zł. 89 1/2 ct., budowa przepustu na prof. 18 126 zł. 6 1/2 ct.; kwoty ryczałtowe: na żerdzie, łąty i pomocników do wytyczania 30 zł., na szpę do obrabiania drzewa 60 zł., na odszkodowanie za grunta na składy materiałów 60 zł., za rozebranie tymczasowego mostu 50 zł., razem 15.677 zł. 78 1/2 ct.

Bliższe warunki przedsiębiorstwa tego dotyczące, jako to: ogólne i szczególne warunki budowy, plany, wykaz cen jednostkowych i kosztorys sumaryczny przejrzane być mogą w wymienionem e. k. starostwie, gdzie także oferty, marką na 50 ct. i w 5% wadyum z ceny fiskalnej opatrzone, z wyrażeniem ceny nie tylko cyframi, ale także i literami, najpóźniej do godziny 12 w południe wniesione być mają. Zastrzega się paj wyrażnie, że ani dostawa materiałów i odbiór takowych, ani też rozpoczęcie robót nie może pierwiej nastąpić, dopóki dotacja na powyższą budowę w drodze ustawodawczej nie będzie zezwoloną; z tej przyczyny, utrzymujący się przy budowie przedsiębiorca winien będzie wstrzymać się od przysposobienia materiałów i rozpoczęcia robót aż do chwili otrzymania zezwolenia przez dotyczącą e. k. władzę.

Oferty nieulożone według przepisów lub niepodane w terminie nie będą uwzględnione.

Z e. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 1 marca 1881.

(1732 3-3) **O g ł o s z e n i e.**

L. 10741. O p d a j e s i ę do powszechnej wiadomości, że dnia 19 kwietnia 1881 roku i następujących odbywać się będą w e. k. Namiestnictwie egzamina państwowe przepisane dla rządowej służby budowniczej, tudzież egzami a dla kandydatów starających się o posady upoważnionych od rządu inżynierów cywilnych, architektów i geometrów.

Zyczący sobie poddać się jednemu z tych egzaminów zechcą się zgłosić pisemnie do e. k. Namiestnictwa przy dołączeniu dokumentów udowadniających ich przynależność, wiek, ukończone nauki i nabyte praktyczne udołnienia, a to najpóźniej do dnia 27 marca 1881 r.

Z e. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 27 lutego 1881.

(1293 3-3) **E d y k t**

L. 7185. C. k. sąd powiatowy tutejszy jako władza pertraktująca spadek po zmarłym dnia 15 listopada 1869 Joelu Bierze, wzywa niniejszym nieszanowanym z miejsca pobytu Herscha Bierza, bratanca spadkodawcy po bracie tegoż Ezyku Bierze jako powołanego z ustawy spadk bierze, ażeby w przeciągu 1 roku od daty niniejszego edyktu zgłosił się w sądzie tutejszym i wniósł deklarację do spadku, gdyż inaczej przeprowadzoną z stanie pertraktacya spadku z oświadczeniami spadkobiercami i z ustanowionym dla niego kuratorem Dr. Feliksem Hönigsmannem adw. we Wiedniu.

Mikolajów dnia 10 lutego 1881.

(1335 3-3) **O b w i e s z c z e n i e.**

L. 7029. C. k. sąd powiatowy w Lubczowie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że na dniu 8 kwietnia, 6 maja i 10 czerwca 1881 odbędzie się w sądzie tutejszym każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod l. 26 sub. r. 15 i 46 w Łukawcu położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, Antoniny i Franciszka Piotrowskich własnej, w sprawie i na rzecz banku włościańskiego pto. 378 zł. 92 ct. w. a. pod warunkami:

a) Cenę wywołania stanowi kwota 1000 zł. w. a. jako wartość tej realności.

b) Wadyum wynosi 100 zł. w. a.

c) Na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie. Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszosaudowej registraturze w godzinach urzędowych.

O czem chęć kupna mających zawiadamia się.

Z e. k. sądu powiatowego.

Lubaczów dnia 13 grudnia 1881.

(1438 3-3) **E d y k t**

L. 5105. C. k. sąd powiatowy w Radymnie przeprowadzi na dniu 7 kwietnia, 9 maja i 8 czerwca 1881 zawsze o 10 godzinie rano egzekucyjną licytację kilku realności położonych w Nienowicach niestanowiących ciała hipotecznego Stefana Kołodzieja własnych a to pod Nr. 11 13 i 76 na rzecz Borucha Reissberga pto 30 złr. z pn. Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 208 zł.

Wadyum 21 złr.

Resztę warunków wolno przejrzeć w sądzie.

Radymno 22 stycznia 1881.

(1682 3-3) **E d y k t**

L. 9664. C. k. sąd powiatowy w Ropczycach podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia pretensyi Galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 500 zł. w. a. z pn. odbędzie się w kancelaryi sądowej egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod l. 13 w Pietrzewskiej położona Franciszka Górala dłużnika własnością będąca, ciała tabularne stanowiąca w 2 terminach dnia 4 kwietnia i dnia 9 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 rano.

W pierwszych dwóch terminach realność powyższa tylko za cenę szacunkową lub wyżej sprzedaną zostanie.

Gdyby zaś na tych dwóch terminach sprzedana nie została, to celem ułożenia ulżających warunków licytacyjnych wyznacza się termin na dzień 3 czerwca 1881 o godzinie 10 rano, do którego się wierzycieli hipotecznych wzywa z tem, że gdyby nie stawili się, uważani będą za przystępujących do wniosków większości.

Cenę wywołania stanowi kwota 1000 zł. w. a. przy braniu pożyczki jako wartość przyjęta.

Wadyum wynosi 100 zł. w. a.

Ekstrakt tabularny można przejrzeć w tut. sądowej registraturze.

Dla wierzycieli niewiadomych ustanawia się kuratora p. Karola Kesslera w Ropczycach.

Ropczyce 29 stycznia 1881.

(1664 3-3) **O b w i e s z c z e n i e.**

L. 944. C. k. sąd powiatowy w Dobromilu ogłasza, że na zaspokojenie wierzycielności Józefa Salomona Teuchera przeciw Antoniemu Maszczakowi w kwocie 30 zł. w dniach 8 kwietnia, 6 maja i 10 czerwca 1881 publiczna sprzedaż realności pod l. 50 i 51 w Smolnicy położonej każdym razem o godzinie 10 rano w kancelaryi tutejszego sądu z ceną wywołania 1600 zł., a zakładem 160 zł. przeprowadzoną będzie.

Tylko na trzecim terminie nastąpi sprzedaż poniżej ceny szacunkowej.

Nabywca obowiązany będzie całą cenę kupna w 30 dniach po pracowności aktu licytacyjnego w gotówce złożyć.

Resztę warunków wolno w ts. registraturze przegladnąć, kuratorem wierzycieli ustanowiono p. Antoniego Richtera z Dobromila.

Dobromil 7 lutego 1881.

(1679 3-3) L. 237.

O g ł o s z e n i e l i c y t a c y j

C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Lwowskiego zakładu kredytowego włościańskiego 150 złr., w drodze egzekucyi przez publiczną licytację sprzedana będzie realność Józefa Witośa pod l. 199 w Nielewcu, w trzech terminach 31 marca, 5 maja i 2 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10 rano, w biurze sędziiego powiatowego w Miłowie.

Cena wywołania 250.

Wadyum 25 zł.

Miłowka 15 stycznia 1881.

(1667 3-3) **E d y k t**

L. 5. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu podaje do wiadomości, że na podstawie zapisu dłużnego aktem notaryalnym z dnia 1 kwietnia 1875 zdziałanego dozwala i rozpisuje w drodze dalszej egzekucyi powyższego aktu celem zaspokojenia wierzycielności Kasy Oszczędności miasta Nowego Sącza a to:

- 1. kwoty 120 zł. z procentem zwłoki po 9 pre. od 1 maja 1878 do dnia zapłaty licząc,
- 2. kwoty 120 złr. z procentem po 9 pre. od dnia 1 listopada 1878 do dnia zapłaty licząc,
- 3. kwoty 120 złr. z procentem po 9 pre. od dnia 1 maja 1879 do dnia zapłaty licząc,

4. kwoty 120 złr. z procentem po 9 pre. od dnia 1 listopada 1879 licząc,

5. kwoty 60 złr. z procentem po 6 pre. od dnia 1 maja 1878 licząc,

6. kapitału w kwocie 3000 złr. z procentem po 9 pre. od dnia 1 maja 1880 do dnia zapłaty licząc dalej kosztów w kwotach 14 zł. 11 ct. i 8 złr. 62 ct. przyznanych niemniej kosztów egzekucyi niniejszem w kwocie 35 złr. 25 ct. w. a. się przysługujących kosztów z powodu interwencyi i stemplów w protokole oszacowania polikwidowanych, a obecnie w kwocie 6 złr. 80 ct. przyznanych nareszcie kosztów niniejszej próby w kwocie 18 złr. 38 ct. się przysługujących przymusową sprzedaż przez publiczną licytację realności w Nowym Sączu pod l. k. 270 położonej solidarnych dłużników Marcelego i Matyldy małżonków Marciewiczów własnej, która to sprzedaż odbędzie się w dwóch terminach t. j. 5 kwietnia i 10 maja 1881, każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem w sali sądu tutejszego pod następującymi warunkami:

1) Ta realność sprzedaną będzie najwięcej ofiarującemu ryczałtowo w stanie w jakim się znajduje, bez poręczenia za obszar i rubrykę dochodów.

2) Jako cenę wywołania w ilości 10364 złr. 60 ct. w. a. a ta realność w wyznaczonych dwóch terminach niżej tej wartości szacunkowej sprzedaną nie będzie.

3) Każdy z licytantów ma przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisji licytacyjnej wadyum w ilości 1037 złr. w. a. To wadyum ma być złożone albo w obligacjach publicznych rządowych, lub krajowych na okaziciela opiewających, albo w listach zastawnych e. k. uprzyw. Banku narodowego lub galicyjskiego towarzystwa kredytowego albo w obligacjach pierwszeństwa kolei przez e. k. rząd poręczonych, licząc takowe według kursu ostatniej gazety wiedeńskiej, wadyum przez najwięcej ofiarującego złożone w gotowych pieniądzech zatrzymanem będzie ku zaspokojeniu obowiązków przez niego w moc niniejszych warunków licytacyjnych przyjętych, zaś w obligacjach złożone, zwróconem mu będzie po złożeniu jednej trzeciej części ceny kupna wedle stępu 4go wadya zaś innych licytantów odbiorą ciż zaraz po ukończeniu licytacyi.

Resztę warunków i akt opisanie do starezy registratora.

C. k. sąd obwodowy.

Nowy Sącz dnia 8 stycznia 1881.

(1680 3-3) **E d y k t**

L. 8231. W dniach 29 marca, 26 kwietnia i 24 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie przymusowa publiczna sprzedaż realności włościańskiej pod l. kons. 11/13 w Izbiskach położonej do Wawrzyńca i Katarzyny Gmyzów należącej, celem sęgnięcia wierzycielności zakładu kredyt. włośc. w kwocie 105 zł. 22 ct. w. a.

Cena szacunkowa wynosi 350 zł.

Wadyum 35 zł.

Protokół zastawicznego opisanie, oszacowania, tudzież bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy.

Radomyśl dnia 17 stycznia 1881.

(1687 3-3) **E d y k t**

L. 8743. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych Franciszka i Annę Preksel i ich z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, tudzież z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców N. Ilasiewicza i ich z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, że przeciw nim galic. Bank kredytowy we Lwowie wniósł pozew do praes. 23 lutego 1881 l. 8743, którym żąda eliminacyi kwoty 2000 zł. pols., czyli 210 zł. w. a. z tabeli płatniczej z dnia 27 listopada 1881 l. 52399, że pozew ten do postępowania sumarycznego dekretowano, termin do rozprawy sumarycznej na dzień 21 marca 1881 o godzinie 11 rano wyznaczono, że w celu strzeżenia ich praw adw. dr. Dziubiński z substytucyą adw. dr. Siderskiego został mianowanym, że ich jest rzeczą ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacji udzielił lub innego zastępcę obrać i o tem sąd zawiadomić, w przeciwnym bowiem razie zle skutki sami sobie przypiszą.

Lwów, 26 lutego 1881.

(1676 3-3) L. 234.

O b w i e s z c z e n i e l i c y t a c y j.

C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Lwowskiego Zakładu kredytowego włościańskiego 100 złr. w drodze egzekucyi przez publiczną licytację sprzedaną będzie realność Macieja Żyrka pod l. 12 w Zabniczy, w trzech terminach 31 marca, 5 maja i 2 czerwca 1881, każdym razem o godzinie 10 rano w biurze sędziiego powiatowego w Miłowie.

Cena wywołania 250 złr.

Wadyum 25 złr.

Miłowka 15 stycznia 1881.

(1699 2—3) Obwieszczenie.

10061. C. k. sąd powiatowy z Limanowy podaje do publicznej wiadomości, iż na zaspokojenie pretensyj dyrekcyi gal. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 479 zł. 60 ct. w. a. odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż nieruchomości realności Józefa Bednarczyka pod l. 48 w Słupnicach król. w 3 terminach dnia 28 marca, 2 i 30 maja 1881 każdym razem o godzinie 9 rano.

Wadyum wynosi 90 zł., a resztę warunków można przejrzeć w tut. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Limanowa 14 lutego 1881.

(1735 2—3) E d y k t.

L. 579. C. k. sąd powiatowy w Zbarażu ogłasza niniejszem, że w dniu 22 marca, 28 kwietnia i 31 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w tusądowym zabudowaniu licytacya realności l. 61 w Lubjankach wyższych należąca do Pawła Ciszewskiego na rzecz uprz. c. k. galic. zakładu kredyt. włościan. we Lwowie, celem zaspokojenia wierzytelności 137 zł. 27 ct. w. a. z pn.

Cenę wywołania wynosi wartość szacunkowa 250 zł.

Zakład 25 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Zbaraż dnia 8 lutego 1881.

(1736 2—3) Obwieszczenie.

L. 581. C. k. sąd powiatowy Zbarażski ogłasza niniejszem, że w dniu 22 marca, 28 kwietnia i 31 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w tusądowym zabudowaniu licytacya realności l. 18 w Czernichowcach należąca do Antocha Kipibidy, na rzecz c. k. uprz. galic. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie, celem zaspokojenia wierzytelności 239 zł. z pn.

Cenę wywołania wynosi wartość szacunkowa 250 zł.

Zakład 25 zł.

Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Zbaraż dnia 8 lutego 1881.

(1748 2—3) Obwieszczenie.

L. 18174. Celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprz. gal. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Grzegorzowi Gorskiemu w kwocie 150 zł. z pn. rozpisuje sąd egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 82 sub. rep. 25 w Ujkowicach położonej, dłużnika Grzegorza Gorskiego własnej, dnia 4 kwietnia 1881 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 26 odbyć się mająca.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa przy udzieleniu pożyczki na kwotę 450 zł. wyprowadzona.

Zakład wynosi 45 zł.

Warunki licytacyjne, wyciąg hipoteczny akt oszacowania rzecznej realności mogą być przejrzane w tutejszo-sądowej registraturze.

Przemysł 30 grudnia 1880.

(1697 2—3) Obwieszczenie.

L. 904. C. k. sąd powiatowy w Dobromilu ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności wys. c. k. skarbu przeciw spadkobiercom zmarłego ks. Leona Tyczyńskiego w kwocie 301 zł. 63 ct. w dniach 8 kwietnia i 6 maja 1881 publiczna sprzedaż realności pod l. 120 w Falkenbergu położonej każdym razem o godzinie 10 rano w kancelaryi tutejszego sądu z ceną wywołania 1180 zł., a zakładem 118 zł. przeprowadzoną będzie.

Tylko na trzecim terminie nastąpi sprzedaż poniżej ceny szacunkowej.

Nabywca obowiązany będzie połowę ceny kupna zaraz po licytacji złożyć.

Resztę warunków wolno w ts. registraturze przeglądać, karaterem wierzycieli ustanowiono Antoniego Richtera z Dobromila. Jeżeliby realność na pierwszych dwóch terminach za cenę pokrywającą ciężary hipotekowane sprzedaną nie została, wyznacza się termin dla ułożenia ułatwiających warunków na 6 maja 1881 o godzinie 4 po południu.

Dobromil 8 lutego 1881.

(1740 2—3) E d y k t.

L. 15606. C. k. sąd powiatowy w Przemysłu wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia należącej się od Władysława Mniszka Dr. Stanisławowi Illasiewiczowi jako prawonabywcy Maryi Merz resztującej sumy 1700 zł. z 24 pr. odsetkami od 11 stycznia 1876 i kosztami 14 zł. 80 ct., 5 zł. 87 ct. i 5 zł. 60 ct. w. a. i 42 zł. w. a. odbędzie się przymusowa publiczna przymusowa sprzedaż połowy dóbr Ostrowi i części Ostrowa Władysława Mniszka własnej, na dwóch terminach mianowicie dnia 7 kwietnia i dnia 12 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie.

Gdyby jednak te dobra na żadnym z powyższych terminów sprzedane nie zostały, ustanawia się termin do ułożenia warunków sprzedaży ułatwiających na dzień 20 maja 1881 o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania jest 79290 zł. 87 ct. wal. austr.

Wadyum 7300 zł. w. a.

Blizsze warunki przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

O tem zawiadamia się chęć kupienia mających, niemniej wierzycieli hipotecznych, którzyby dopiero po wydaniu wyciągu tabularnego t. j. po dniu 9 grudnia 1880 z srogiem prawami lub wierzytelnościami do tabuli weszli, jak również tych, którymby uchwała licytacyjna dozwalała, lub dalsze w tej sprawie wydać się mające doręczone być nie mogły, niewiadomą z życia i miejsca pobytu Konstancję Pruszyńską, w końcu niewiadomą z życia i miejsca pobytu Itte Bernfeld na ręce kuratora adw. Dr. Gawła w Przemysłu.

Przemysł 9 lutego 1881.

(1742 2—3) E d y k t.

L. 15498. C. k. sąd obwodowy w Przemysłu wiadomo czyni, iż w celu zaspokojenia sum 435 zł. i 435 zł. w. a. z pn. odbędzie się na rzecz c. k. uprz. galic. akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie, przymusowa pub. sprzedaż części dóbr Graziowa dłużnika Bronisława Nowosielskiego własnych na trzech terminach mianowicie: dnia 8 kwietnia, dnia 9 maja, i dnia 9 czerwca 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie.

Cena wywołania jest wartość części tych dóbr przy udzieleniu pożyczki bankowej przyjęta w sumie 30570 zł. w. a.

Wadyum 3057 zł. w. a.

Blizsze warunki przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

O czem się chęć kupienia mających zawiadamia, tudzież wszystkich tych wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 1 grudnia 1880 jako dniu wydania ekstraktu tabularnego do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyjna doręczona być nie mogła, na ręce kuratora adw. Dra Smutnego w Przemysłu.

Przemysł 9 lutego 1881.

(1741 2—3) E d y k t.

L. 2298. C. k. sąd obwodowy w Przemysłu ogłasza, że sprzedaną będzie w drodze publicznej licytacyi realność nielicznej Pauliny Maryi Zuzanny tr. im. Garczyńskiej pod l. konskr. 36 227 a. i 227 b. na Zasianiu w Przemysłu położona z budynkami i gruntami, tudzież z inwentarzem żywym i martwym i gruntami z realności włościańskich pod l. 129, 131, 133 i 142 nabytych do powyższej realności należących w gminie Żurawicy położonych, w dniu 7 kwietnia 1881, o 10 godzinie przed południem w gmachu sądowym.

Cena wywołania 9000 zł. w. a. Wadyum 900 zł. w. a. w gotowce, papierach wartościowych, na giełdzie wiedeńskiej notowanych, lub książeczkach przemysłowej Kasy oszczędności.

Realność sprzedaną będzie w tym jednym terminie tylko wyżej ceny wywołania. Resztę warunków licytacyjnych i opisanie realności przeglądać można w registraturze sądowej.

Przemysł 2 marca 1881.

(1759 2—3)

Obwieszczenie licytacyi.

L. 1331. Samborska c. k. powiat. Dyr. skarbu podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 24 marca 1881, o godzinie 10 z rana sprzedany będzie papier zużyty tudzież książki kasowe do szkarowania wydzielone, w urzędowym zabudowaniu złożone — wagi około 14 metrycznych centnarów, najwięcej dającymu pod następującymi warunkami.

1. Do licytacyi przypuszcza się każdego, który wedle praw istniejących ugody prawomocnej zawierać może:

2. Licytacya odbędzie się pisemnymi ofertami należycie markowymi opieczętowanymi i kwotę 20 zł. jako wadyum zaopatrzeniemi które do 10 rano w dniu licytacyi mają być wniesione do c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Samborze, i zawierać powinny oprócz imienia i nazwiska oraz miejsca pobytu oferenta także wymienioną cenę pieniężną za każde 100 kilogramów papieru i za każde 100 kilogramów ksiąg oprawnych przez niego ofiarowaną.

3. Jako cena fiskalna na każde 100 kilogramów papieru lub książek wyznacza się kwota 12 zł. w. a.

4. Kupiciel obowiązany jest wszelki zakupiony papier i książki, które w jego obecności odważone zostaną w ośmiu dniach zabrać lecz cenę kupna po zważeniu tychże uiszczyć, do której wadyum do oferty dołączone zostanie wliczonem, zaś w razie niedotrzymania kupna tego, wadyum jako przeпадłe uznanem będzie.

5. Wyłączenie czyli sortowanie papieru lub ksiąg przy odbiorze nie dozwala się, gdyż chęć kupienia mającym dozwala się takowe przed licytacją oglądać.

C. k. powiatowa Dyrekcyja skarbu.

Sambor dnia 26 lutego 1881.

(1695 2—3) Ogłoszenie.

L. 16455. W c. k. m. deleg. sądzie powiatowym w Kołomyi odbędzie się w zabudowaniu sądowym dnia 8 kwietnia, 12 maja, i 17 czerwca 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa publiczna sprzedaż połowy realności pod l. k. 136 w Kamionce małej położonej, ciała tabular-

nego niestanowiącej, dłużnika Michała Kędziora własnej, na zaspokojenie wierzytelności Hendzla Glatta w kwocie 18 zł. w. a. z pn.

Cena wywołania wynosi 122 zł. a zakład 12 zł. 20 ct.

Akt opisania i oszacowania i warunki licytacyjne mogą być w tut. sąd. registraturze przejrzane.

Kołomyja dnia 15 stycznia 1881.

(1645 2—3) E d i t t.

3. 8733. Das f. f. Bezirksgericht in Zywiec gibt bekannt, daß die erzherzogl. Heim- und Knochenmehlfabrik zu Saybusch (Zywiec) durch den erher Rechtsanwalt Herrn Dr. Hans Ehrler Advokaten in Biala den Hr. Gustav Mandel Kaufmann in Wien I. Schönlaterngasse Nr. 6 wegen Zahlung von 638 fl. 8. W. f. R. G. hiergerichts eingeklagt hat, und daß zur Verhandlung die Tagfahung für den 7 April 1881, um 10 Uhr Vormittags anberaumt wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangten Gustav Mandel derzeit unbekannt ist, so wird für ihn ein Curator in der Person des Hr. Dr. Ladislaus Bogdani, Advokaten in Zywiec bestellt, und der Belangte gleichzeitig aufgefordert, dem hiesigen Gerichte seinen Aufenthaltsort bekannt zu geben, oder einen andern Bevollmächtigten sich zu wählen, da widrigenfalls er selber die nachtheiligen Folgen wird sich selbst zuschreiben müssen.

Saybusch (Zywiec) am 31 Jänner 1881.

(1746 2—3) E d i t t.

3l. 12965. Vom f. f. Kreisgerichte in Stanislaw wird hiemit bekannt gemacht, daß in der Executionsfache des Alter Schöpsse wider Dawid Schein wegen 400 fl. 8. W. f. R. G. die öffentliche Feilbietung der dem Schulnier Dawid Schein wie Dom. 1 pag. 255 n. 22 haer. gehörigen in Stanislaw gelegenen Realitätshälfte (nb. Nr. 31 1/4 bei der Tagfahrt des 17 März 1881 um 10 Uhr 30. M. hiergerichts abgehalten werden, mit dem daß die Feilbietende Realitätshälfte bei dieser Tagfahrt auch unter dem Schätzungswerte veräußert werden wird.

Als Ausrußpreis wird der Schätzungswert von 787 fl. 12 1/2 fr. bestimmt.

Das Wadium beträgt 10 pr. des Ausrußpreises (sonach den Betrag von 78 fl. 71 fr. welcher im Baaren oder in österreichischen Staats-Papieren nach dem Tags zuvor in der Lemberger Zeitung notirten Curse so wie in Lemberger oder Stanislawer Sparcassbücheln zu Händen der Feilbietungskommission zu erlegen ist.

Die übrigen Feilbietungsbedingungen, dann der Schätzungsakt der zu veräußernden Realitätshälfte und der betreffende Grundbuchs-auszug können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

Sievon werden die Interessenten und insbesondere die bekannten Hypothekargläubiger zu eigenen Händen und alle diejenigen Gläubiger, denen dieser Bescheid aus was immer für einem Grunde nicht zugestellt werden konnte oder die erst nach dem 13 Jänner 1880 an die Gemähr der zu veräußernden Realitätshälfte kommen sollten durch den Kurator Hr. Advokat Dr. Bardsch mit Substitution des Hr. Adv. Dr. Rosenberg verständig.

Stanislaw 18 Dezember 1880.

(1714 2—3) Kundmachung.

3. 760. Die Gläubiger der M. G. Gellmannschen Concurssmasse werden hiemit eingeladen am 18 März 1881 Vormittags bei dem gefertigten Concursscomissar zu erscheinen, um über den Antrag des Masseverwalters die zur Masse gehörigen Forderungen im Wege der öffentlichen Verfeigerung zu realisiren, endgiltig zu beschließen, zugleich wird bei dieser Tagfahrt die Liquidirung der Forderung des Daniel Russländer im Betrage von 400 fl. 8. W. vorgenommen werden.

Budzanów am 1 März 1881.

(1708 2—3) Obwieszczenie.

L. 11111. W c. k. sądzie powiatowym w Białej odbędzie się w dniu 29 marca i 29 kwietnia 1881 o godzinie 10 przedpołudniem, celem zaspokojenia wierzytelności Julii Bocheńskiej w ilości 400 zlr. z pn. przymusowa sprzedaż realności Ignacego Romika pod l. i 90 w Kozach.

Cenę wywołania stanowi kwota 1297 zlr. 70 ct. poniżej której realność ta na powyższych terminach sprzedaną nie będzie.

Wadyum wynosi 130 zlr.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania można przejrzeć lub odpisać w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli oraz tych, którzyby rezolucyji dozwolającej licytacyi przed pierwszym terminem nie otrzymali ustanowiony adwokat tutejszy Dr. Stanislaw Łazarzski.

(1716 2—3) E d y k t.

L. 7988. W skutek wezwania ze strony c. k. sądu krajowego we Lwowie z 6 listopada 1880 do l. 49063 rozpisuje się na rzecz c. k. uprzyw. galicyjskiego akcyjnego banku hipotecznego we Lwowie w celu osiągnięcia kwoty 141 zlr. 75 ct. w. a. i innych należności przymusową licytacyjną

sprzedaż pod l. k. 705 w Horodence położonej i wedle Dom II. pag. 618 n. 9 haer. dłużnika Szula Dikera własnej realności która w terminach licytacyjnych 21 marca b. r. 19 kwietnia b. r. i 23 maja b. r. każdym razem o 3 popołudniu w sądzie tutejszym pod tym warunkiem przeprowadzoną zostanie iż realność ta na każdym z tych terminów tylko za cenę wywołania lub wyżej tejże sprzedaną będzie.

Cenę wywołania stanowi 5000 zlr.

Zakład wynosi 500 zlr.

Reszta warunków licytacyjnych oraz wyciąg hipoteczny tejże realności służą w w tusądowej registraturze do przeglądu.

C. k. sąd powiatowy.

Horodenka 16 stycznia 1881.

(1717 2—3) E d y k t.

L. 10363. Dnia 23 marca, 22 kwietnia i 27 maja 1881, każdym razem o godzinie 10 rano przedsięwzięcie sąd tutejszy egzekucyjną sprzedaż realności l. k. 25 w Zmysłówce Walentego Burdy własnej, celem zaspokojenia należności Galicyjskiego Zakładu kredytowego Ziemińskiego w kwocie 512 zł. 92 zlr. w. a. z pn.

Cena szacunkowa 1500 zlr. w. a.

Cena wywołania 150 zlr. w. a.

Protokół zastawniczego opisanie i reszta warunków do przejrzania w registraturze sądu tutejszego.

C. k. sąd powiatowy.

Łańcut 25 stycznia 1881.

(1721 2—3) E d y k t.

L. 5572. C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi na zaspokojenie należności Wiktora Grünbauma w kwocie 74 zlr. 46 ct. w. a. z pn. od Jana Migdała przynależającą się egzekucyjną publiczną sprzedaż realności pod l. k. 29 w Niepołomicach położonej a własność tabularną dłużnika Jana Migdała stanowiącej w trzech terminach licytacyjnych mianowicie dnia 21 marca dnia 25 kwietnia i dnia 30 maja 1881 każdym razem o godzinie 10tej przedpołudniem.

Cena szacunkowa i wywoławcza wynosi 550 zł. 50 ct. Wadyum zaś 56 zlr.

Wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania tej realności przejrzeć można w registraturze sądowej.

Niepołomice dnia 19 stycznia 1881.

(1726 2—3) Obwieszczenie.

L. 1376. C. k. sąd powiatowy w Podhajcach podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia sumy pożyczkowej 100 zlr. w. a. a względnie niespłaconych jeszcze rat odbędzie się na rzecz Galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w tutejszym sądzie w trzech terminach dnia 24 marca, 29 kwietnia i 3 czerwca 1881, każdym razem o godzinie 10tej przed południem egzekucyjną licytacya realności dłużników Oaufrego i Emilii Sadowskich pod l. k. 423 w Podhajcach w powiecie Podhajeckim położonej, niestanowiącej ciała hipotecznego.

Cena wywołania wynosi 300 zlr. w. a. a wadyum 30 zlr.

Protokół zastawniczego opisanie i reszta warunków licytacyjnych mogą być przejrzane w tutejszej registraturze.

Podhajce dnia 13 lutego 1881.

(1749 2—3) E d y k t.

L. 9278. W sprawie Ryszarda Wunscha przeciw spadkobiercom Mojżesza Ehrlicha po 462 zł. a. w. z pn. odbędzie się dnia 24 marca 1881 godz. 10 rano za jaką bądź cenę egzekucyjną sprzedaż realności l. 65/61 i części realności l. 80/86 i 81/87 w Gródku.

Cena szacunkowa realności l. 65/61 kwota 3807 zł. 50 ct. części realności l. 80/86 i 81/87 kwota 1593 zł. 85 ct.

Realność l. 65/61 będzie osobno, części realności l. 80/86 i 80/87 jako jedna całość będą osobno sprzedane.

Wadyum 5%, ceny szacunkowej.

Resztę warunków wolno w registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy.

Gródek, dnia 13 grudnia 1880.

(1725 2—3) E d y k t.

L. 4528. W dniach 31 marca i 28 kwietnia 1881 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie na rzecz Marcina Damarzyńskiego na zaspokojenie pretensyj 130 zł. a. w. z pn. przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacya realności nietabularnej dłużnika Jana Tessarowskiego własnej Towkacki bez numeru z realności l. k. 12 wydzielonej.

Sprzedaż nastąpi przy terminach tych tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 700 zł. a. w.

Zakład wynosi 10% tej ceny.

Akt opisanie i oszacowanie tej realności wolno przejrzeć w tut. sądzie.

Dla wierzycieli na tej realności prawo zastawu mających, a to dla wiadomych i którymby z jakiegokolwiek przyczyny uchwała sprzedaż dozwolająca weale nie została lub za późno doręczona ustanowiono kuratorem pana Nemezego Mayera z Nowego-sioła.

C. k. sąd powiatowy

Nowosioło, dnia 28 grudnia 1880.

W Y K A Z

sum czystego dochodu każdej gminy, każdego dystryktu klasyfikacyjnego, każdego powiatu szacunkowego i całego kraju na podstawie operatów sprostowanych w skutek ostatecznych uchwał centralnej komisji dla regulacji podatku gruntowego.

Table with columns: Liczba porządkowa, Powiat szacunkowy, Dystrykt klasyfikacyjny, Gmina, Suma czystego dochodu (poszczególne, razem), Uwaga. It lists various municipalities and their tax data across different administrative districts.

Liczba porządkowa	Powiat szacunkowy	Dystrykt klasyfikacyjny	Gmina	Suma czystego dochodu				Uwaga	Liczba porządkowa	Powiat szacunkowy	Dystrykt klasyfikacyjny	Gmina	Suma czystego dochodu				Uwaga
				poszczególne		razem							poszczególne		razem		
				zł.	ct.	zł.	ct.						zł.	ct.	zł.	ct.	
33			Witkowiec	2699	50			28			Pisarzowa	2059	2				
34			Wolica	3107	33			29			Pogórzany	2304	50				
35			Wróżeńce	2321	86			30			Przenosza	1064	—				
36			Wyciąże	7925	80			31			Przyszowa	2841	72				
37			Zastów	3583	95			32			Raciborzany	2190	59				
38			Zestawice	2352	96	161483	53	33			Rupniów	1490	53				
1			Aleksandrowice	4742	16			34			Rybie nowe	1033	8				
2			Baczyn	288	56			35			Rybie stare	457	30				
3			Balice	6411	50			36			Ryje	1608	60				
4			Bolechowice	4655	69			37			Rzeki	2002	80				
5			Brzezcie	2947	17			38			Sachna	1029	18				
6			Brzcskwina	1596	29			39			Siekierzyna	1489	81				
7			Budzyn	296	78			40			Skrzydlna	2086	43				
8			Chełm	2003	1			41			Słupie	2050	53				
9			Cholerzyn	3248	44			42			Sowliny	1916	79				
10			Chrosna	655	89			43			Stara wieś ad Limanów	2319	73				
11			Czernichów	1544	6			44			Stronie	1828	65				
12			Czernichówek	1376	4			45			Struża-Struszk.	1267	63				
13			Czułów	3443	40			46			Strzeszyce	906	64				
14			Czułówek	1393	4			47			Swidnik	780	44				
15			Dąbrowa szlachecka	705	36			48			Szyk	1251	42				
16			Giebułłów	2438	40			49			Tymbark	542	57				
17			Jeziorzany	1578	25			50			Ujanowice	875	12				
18			Kamień	2590	21			51			Wałowa góra	264	98				
19			Karniowice	1850	59			52			Wilkowisko	2514	17				
20			Kaszów	2947	41			53			Wysoka	918	34				
21			Kłokoczyn	2588	76			54			Zagorów	156	82				
22			Kobylany	4323	73			55			Zamieście I. część	836	48				
23			Liszki	2942	71			56			Zamieście II. część	679	28				
24			Meików	4203	66			57			Zawadka	479	12				
25			Modlnica	6061	63			58			Znięca	1372	14	82493	37		
26			Morawica	4906	21			1			Dobra	2360	34				
27			Mydlniki	1580	19			2			Glisne	407	13				
28			Nowawieś szlachecka	3440	60			3			Gruszo - iec	311	67				
29			Olszanica	4226	35			4			Hyżówki	732	—				
30			Pękwowice	976	6			5			Jasna	1500	57				
31			Piekary	2864	68			6			Jastrzębia	840	3				
32			Przegonia duchowna	1529	62			7			Jurków	927	39				
33			Przegonia narodowa	998	23			8			Kamienica	2039	36				
34			Rączna	2574	18			9			Kasina wielka	2547	71				
35			Rusocice	3369	52			10			Kasinka	2287	37				
36			Rybna	6229	56			11			Konica	1696	91				
37			Rząska	1841	65			12			Lubomierz	1873	33				
38			Ściejowice	1243	30			13			Łętowe	1130	82				
39			Smierdząca	1975	85			14			Łostówka	929	88				
40			Tomaszowice	2007	43			15			Młynczysko	744	23				
41			Tonie	3612	53			16			Mszana dolna	1970	6				
42			Ujazd	1081	4			17			Mszana górna	1394	11				
43			Więckowice	2751	14			18			Niedzwiedź	553	96				
44			Wcłowiec	5034	22			19			Olszówka	1278	61				
45			Zabierzów	4737	48			20			Podolin	526	48				
46			Zagacie	609	14			21			Porąbka	694	77				
47			Zielonki	4937	36			22			Poręba wielka	1594	92				
48			Zółków	1344	71	132619	9	23			Pórzyczki	1453	59				
1			Bielany	1908	34			24			Raba niżna	1141	10				
2			Bronowice małe	3984	94			25			Słomka	613	15				
3			Bronowice wielkie	3279	29			26			Stopnica szlachecka	2612	48				
4			Czyżyny	8427	93			27			Stopnica królewska	2642	32				
5			Dąbie	2485	82			28			Szczawa	1426	55				
6			Górka narodowa	1468	31			29			Wilezyce	763	14				
7			Krskót	11290	55			30			Witów	171	29				
8			Krowodrza	5103	68			31			Wola skrzydl	592	57				
9			Łabzów	2212	65			32			Zalesie	826	51				
10			Nowawieś narodowa	2159	39			33			Zasadne	1221	53				
11			Olsza	1503	28			34			Zbudza	557	13	42643	6		
12			Piaski	2955	1			1			Bidaczów	852	17				
13			Prądnik biały	2467	8			2			Brzoza królewska	9031	82				
14			Prądnik czerwony	7306	40			3			Brzoza stadnicka	4390	77				
15			Przegorzały	1811	45			4			Chończów	1944	48				
16			Rakowice	2974	81			5			Dębno	12253	30				
17			Wola justowska	4920	97			6			Dąbrówka	2167	40				
18			Zwierzyniec	5231	14	71511	4	7			Dorubach	2655	39				
1			Abrańcowice	2388	81			8			Giedlerowa	7251	88				
2			Góra św. Jana	3755	40			9			Gillersdorf	909	39				
3			Gruszków	1220	92			10			Grodzisko dolne	9969	23				
4			Jadamowola	1130	43			11			Grodzisko górne	6171	43				
5			Jasnowice	1757	44			12			Gwizdów	1967	94				
6			Jaworzna	838	15			13			Jastrzębiec	2034	29				
7			Jodłownik	2609	50			14			Kuryłowska	9996	35				
8			Kamionka	1173	62			15			Laszczyny	758	27				
9			Kamina	337	36			16			Leżajsk	6286	81				
10			Kisielówka	286	21			17			Maliniska	159	3				
11			Kobyłczyna	660	4			18			Medynia	2135	10				
12			Koszary	618	55			19			Medynia łańc.	1214	26				
13			Krasna ad Jodłów	4032	63			20			Opalewiska	324	55				
14			Krośna	908	38			21			Ożanna	1388	62				
15			Leskowa	2895	62			22			Podywizdów	2567	51				
16			Limanowa	516	98			23			Rakszawa	5911	44				
17			Lipowa	536	27			24			Rzuchów	2672	48				
18			Łososina górna	737	17			25			Siedlanka	871	75				
19			Łuka wica	2707	12			26			Smolarzyny	1631	67				
20			Makowica	242	63			27			Staremiasto	11223	56				
21			Markuszowa	725	22			28			Węgliska	724	36				
22			Męcina	3425	99			29			Wierzawice	9660	33				
23			Młynne	1297	93			30			Wola brzycka	5327	17				
24			Mordarka	1618	53			31			Wólka pod lasem	1440	98				
25			Mstów	2299	70			32			Wólka grodzicka	2617	15				
26			Owieczka	502	18			33			Wólka niedzwiedz	1351	74				
27			Piekietko	542	13			34			Zalesie	2208	83				
								35			Zmyskowska	4228	47				
								36			Żołynia	8555	11	145075	3		

(Ciąg dalszy nastąpi.)

(1782 1—3) **E d y k t.**

L. 605. C. k. wyższy sąd krajowy lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 l. 96 Dzpp. do powszechnej wiadomości, że wskutek prośby Josła Goldsteina o utworzenie nowego ciała tabularnego dla jego realności, która w mieście Kołomyi w tamtejszym powiecie sądowym i w tamecznej gminie podatkowej leży, liczbą konskrypcyjną 312 a katastralną 174 ex 1858 oznaczoną jest, z gruntu w objętości 98 $\frac{1}{2}$ sążni kwadratowych i stojącego na nim domu murowanego się składa, a na wschód z ulicą jatkową, na południe z nlicą szkolną izraelską, na zachód z gościńcem Horodeńskim a na północ z realnością Leiby Zwęchera graniczy, c. k. sąd obwodowy w Kołomyi wygotował projekt otworzyć się mającego ciała tabularnego, który to projekt w tymże sądzie obwodowym przejrzanym być może, a od dnia 15 marca 1881 za księgą gruntową uważanym będzie, równie oznajmia się, że od dnia tegoż począwszy, nowe prawa własności, zastawu i inne prawa hipoteczne na wyżej opisaną nieruchomość jako nowe ciała tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone na innych przeniesione uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich którzyby:

a) na zasadzie praw przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania bez różnicy, czy zmiana ta przez dopisanie, odwołanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenie ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma.

b) Już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej, lub na jej częściach nabyli prawa zastawu, służebności, lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, ażeby w c. k. sądzie obwodowym w Kołomyi swoje oznajmienie do dnia 15 czerwca 1881 tem pewnie wnieśli, ile że w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających rozszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabyli.

Nakoniec czyni się uwagę że obowiązku zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej, już do użytku służący niemającej lub z załatwienia sądowego widocznym jest, lub że jakie podanie stron odnoszące się do tego prawa do sądu wniesionem zostało, tudzież że restytucja lub przedłużenie powyższego terminu dla pojedynczych stron miejsca nie ma.

Lwów dnia 1 lutego 1881.

(1488 1—3) **E d y k t.**

L. 8767. C. k. sąd powiatowy ogłasza, że celem zaspokojenia sumy 42 zł. w. a. z pn. od Wojciecha Motyki, Tomaszowi Zastawnikowi należące się, odbędzie się w dniach 7 kwietnia i 6 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 rano w gmachu sądowym publiczna licytacja niepodzielnej 1/6 części połowy realności gruntowej pod l. 87 w Płazie położonej ogółem 4 morgów 1232 kw. sążni wynoszącej, dotąd przedmiotem ksiąg gruntowych niebędącej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 45 zł. 50 ct.

Wadyum wynosi 5 zł. w. a.

Na obydwu terminach poniżej ceny kupna posiadłość ta nie będzie sprzedana.

Resztę warunków licytacyjnych oraz akta zastawniczego opisaną i oszacowania można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Chrzanów dnia 30 listopada 1880.

(1489 1—3) **E d y k t.**

L. 10864. Dnia 4 kwietnia 1881 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądownym budynku egzekucyjna sprzedaż realności włościańskiej l. wyk. 24 dla gminy kat. Bołecin objętej, Franciszka i Maryanny Szalów własnej pod warunkami tj. rezolucją z dnia 21 maja 1880 l. 800 już ogłoszoną i na dniu tym realność wspomniana także niżej ceny szacunkowej w kwocie 300 zł. osiągniętej sprzedaną być może.

Wadyum wynosi 30 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, wykaz hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w tut. sądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Chrzanów dnia 28 listopada 1880.

(1621 1—3) **E d y k t.**

L. 1677. C. k. sąd powiatowy w Podhajcach podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia sumy pożyczkowej 400 zł. w. a. z pn. w tutejszym sądzie w trzech terminach: dnia 7 kwietnia, dnia 6 maja i dnia 9 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna licytacja realności dłużnika Matiasza Habera l. 43 w Bekersdorfie odbędzie się, na których realność ta tylko na 3 terminie niżej ceny szacunkowej, jednakowoż nie niżej kwoty,

jaką intabulowane długi wynoszą, najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie, w przeciwnym razie postanawia się termin do sporządzenia warunków ułatwiających na dzień 10 czerwca 1881 o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania wynosi 1090 zł.

Wadyum 109 zł. w. a.

Ekstrakt tabularny i protokół oszacowania okaże na żądanie z resztą warunków tutejsza registratura.

Podhajce dnia 23 lutego 1881.

L. 9618. (1776 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

W celu nadania dwóch stypendyów z fundacji imienia Maryi Kruszewskiej z Chorobrowa ogłasza się niniejszym konkursem.

Pierwsze stypendyum o rocznych 160 zł. w. a. przeznaczone jest dla uczniów krajowej wyższej szkoły rolniczej w Dublanach.

Kompetenci winni być wyznania rzymsko lub grecko katolickiego, urodzeni w Galicyi lub w Wielkiem Księstwie Krakowskiem, lub synami księży grecko-katolickich z diecezji Chełmskiej, którzy przesładowani za religię, lub wiarę schronili się do Galicyi.

Pierwszeństwo mają uczniowie urodzeni w dzisiejszym obwodzie Sokalskim.

Drugie stypendyum o rocznych 200 zł. w. a. przeznaczone jest wyłącznie dla uczniów prawa i administracji na uniwersytecie lwowskim lub Krakowskiem, obrządku rzymsko katolickiego, staropolskiego szlacheckiego pochodzenia.

Pierwszeństwo mają uczniowie urodzeni w dzisiejszym powiecie Sokalskim lub też tacy, których rodzice mieszkają w tym powiecie; po tych uczniowie z innych powiatów Galicyi lub Wielkiego Księstwa Krakowskiego, a gdyby i takich nie było, wówczas korzystać mogą ze stypendyum tego uczniowie pochodzący z innych ziem, które przed rokiem 1772 do Rzeczypospolitej polskiej należały.

Na pobierającym to stypendyum ciążyć będzie obowiązek wstąpienia po ukończeniu studiów prawniczych do służby sądowej w Galicyi lub w Wielkiem Księstwie Krakowskiem i pozostania w niej bez przerwy przynajmniej przez lat dziesięć.

Stypendysta zatrzymuje to wsparcie również po wstąpieniu do służby sądowej, a to aż do uzyskania adiutur lub stałej płacy.

Oba stypendya z tej fundacji nadaje Wydział krajowy na przedstawienie Rady powiatowej Sokalskiej.

Kandydaci winni wnieść podania na ręce przełożonej Władzy szkolnej najpóźniej do dnia 31 marca 1881 i załączyć metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa i ostatnie świadectwo szkolne.

Kandydaci o stypendyum dla prawników załączyć winni również dowody pochodzenia z staropolskiej szlachty i deklarację, w której stypendysta, a względnie tegoż prawny zastępca prawomocnie się zobowiązuje zwrócić fundacji całą sumę, jakoby tytułem stypendyum z zasobów fundacji otrzymał, jeżeliby wyżej określonego obowiązku co do służby sądowej nie dopełnił.

Z Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomerji wraz z Wielkiem Ks. Krakowskiem.

We Lwowie dnia 5 marca 1881.

(1773 1—3) **O b w i e s z c z e n i e.**

L. 4272. C. k. sąd powiatowy w Lutowskach podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie reszty pretensji Izacka Tucha w kwocie 78 zł. 50 ct. a. w. z pn. dnia 17 marca 1881, dnia 28 kwietnia 1881 i dnia 9 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym publiczna sprzedaż połowy realności Jaska Chrucaja własnej pod l. 70 w Skorodnem położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, która na pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, na trzecim terminie zaś także niżej takowej sprzedaną będzie.

Cenę szacunkową stanowi kwota 260 zł., zaś wadyum 26 zł. a. w.

Do tej licytacji zaprasza się kupiecieli.

C. k. sąd powiatowy.

Lutowska 10 października 1880.

(1707 1—3) **E d y k t.**

L. 446. Dnia 19 kwietnia 1881 o godzinie 10 rano w biurze l. 27 odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w księdze gruntowej dla gminy Przekopana wykazem hipotecznym l. 46 objętej dłużnika Stefana Jarosiewicza własnej na zaspokojenie wierzytelności Michała Jarosiewicza i Wasyla Gęgały w kwocie 200 zł. pod ułatwiającymi warunkami.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa w kwocie 600 zł.

Wadyum wynosi 60 zł., a realność w powyższym terminie będzie sprzedaną niżej ceny szacunkowej, jednak nie niżej 500 zł. Akt szacunkowy i wyciąg hipoteczny w aktach.

O tem zawiadania się wszystkich nieznanym wierzycieli i tych, którzyby po dniu 29 sierpnia 1879 prawa hipoteczne nabyli lub uchwały licytacyjnej wczesniej nie otrzymali, przez kuratora adwokata dra Regera i edykta.

Przemysł, dnia 20 stycznia 1881.

(1772 1—3) **E d y k t.**

L. 5762. Ck. sąd powiatowy w Kolbuszowie zawiadamia, iż celem zaspokojenia wierzytelności Mendla Stempelbacha z Kolbuszowy w kwocie 40 zł. a. w. z procentem po 2% miesięcznie od sta od dnia 28 marca 1876 realność w Kolbuszowie górnej pod nk. 124 położona, Józefa Olszowego własna, ciała tabularnego niestanowiąca w dniach 20 kwietnia, 18 maja i 15 czerwca każdym razem o godzinie 10 rano w drodze egzekucyjnej w tut. sądzie sprzedaną zostanie.

Cena wywołania wynosi 560 zł

Wadyum 56 zł. a. w.

Blizsze warunki w registraturze tut. sądu przejrzeć można.

Kolbuszowa, 10 grudnia 1880.

(1774 1—3) **O b w i e s z c z e n i e.**

L. 215. W dniu 29 marca 1881 o 11 godzinie przed południem sprzedaną będzie w tutejszym c. k. sądzie powiatowym realność pod nr. k. 7 w Zbydniewie położona spadkobierców Błażeja Bieleckiego własna, na zaspokojenie procentów po 1 $\frac{1}{2}$ centa od 1 zł. tygodniowo od sumy 176 zł. w. a. za czas od 28 lipca do 28 sierpnia 1872 liczyć się mających Chaji Reisowej się należących.

Cena wywołania wynosi 160 zł., zaś zaś 16 zł., który przed rozpoczęciem licytacji do rąk komisji sądowej złożyć należy.

Warunki licytacji i akt oszacowania wolno przejrzeć w tut. registraturze.

Rozwadows, 23 stycznia 1881.

(1415 1—3) **E d y k t.**

L. 9505. C. k. sąd powiatowy w Delatynie oznajmia, że w dniach 12 kwietnia, 3 maja i 30 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna sprzedaż realności pod l. 151 w Delatynie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, Oleksy Hawryluka własnej, celem wydobycia sumy 70 zł. z pn. pod następującymi warunkami.

Przy pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej przy trzecim i niżej takowej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 300 zł.

Poręczne 30 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze.

Delatyn, 7 stycznia 1881.

(1770) **O g ł o s z e n i e.**

L. 1230. Dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Dorohów, powiatu sądowego Halicz, rozpoczną się dnia 21 marca 1881.

Interesowani zgłaszać się przed kuratorem hipotecznym na miejscu.

Halicz, 5 marca 1881.

Dziams.

(1779) **O b w i e s z c z e n i e.**

L. 2526. Komisja hipoteczna przy ek. sądzie powiatowym m. d. s. II we Lwowie urzędująca zawiadamia, że od dnia 14 marca 1881 aż do dnia 23 marca 1881 w godzinach urzędowych złożone będą w biurze naczelnika tegoż sądu do powszechnego przejrzania arkusze posiadania wraz z sprostowaniami spisami, z kopiai map katastral-

L. 1302.

OBWIESZCZENIE.

Przy odbytem na dniu 1go marca 1881 r. w przytomności c. k. notaryusza IX wylosowaniu obligów pierwszorządnych I-ej emisji i III-cim wylosowaniu obligów pierwszorządnych II-giej emisji **Pierwszej węgiersko-galicyjskiej kolei żelaznej**, wyciągnięte zostały następujące, jedna seria objęta numerami, a mianowicie:

Z obligów pierwszorządnych I-ej emisji numerami od 56501 do 56646 włącznie t. j. 146 sztuk, a z obligów pierwszorządnych II-giej emisji numerami od 2501 do 2554 włącznie t. j. 54 sztuk.

Imienna wartość tych wylosowanych obligów pierwszorządnych I-ej emisji zostanie spłaconą począwszy od dnia 1go września 1881 r. a obligów pierwszorządnych II-ej emisji począwszy od 1go lipca 1881 r. za złożeniem oryginalnych obligów i wszystkich do nich należących po tym dniu płatnych kuponów.

Z dniem 1go września a względnie 1go lipca 1881 r. ustaje wszelkie dalsze procentowanie wyżej wymienionych obligów I-ej a względnie II-ej emisji, dla tego też wartość kuponów po tym dniu płatnych, któreby od obligów odcięte były od kapitału się mającego potrącone zostaną.

Następujące przy losowaniach w roku 1873, 1880 wyciągnięte obligi pierwszorządne I-ej emisji do 31 grudnia 1880 r. jeszcze niezost. spłacone a mianowicie:

Z Igo losowania, dnia 1go marca 1873 r. odbytego 2 sztuki.

Numerami: 79560 i 79596,

Z IIgo losowania, dnia 1 marca 1874 r. odbytego 6 sztuk.

Numerami: 1056, 1060, 1066. i 1101-1103,

Z IIIgo losowania, dnia 1go marca 1875 r. odbytego 3 sztuki.

Numerami: 63016 63020 i 63021.

Z IVgo losowania, dnia 1go marca 1876 r. odbytego 10 sztuk.

Numerami: 78001—78005, 78024, 78051, 78075 78106.

Z Vgo losowania, dnia 1go marca 1877 r. odbytego 11 sztuk.

Numerami: 87017, 87023, 87040, 87074 87107, 87108, *7114.—87118,

Z VIgo losowania, dnia 1go marca 1878 r. odbytego 6 sztuk.

Numerami: 4518, 4519, 4574, 4599, 4615 i 4616.

Z VIIgo losowania, dnia 1go marca 1879 r. odbytego 21 sztuk.

Numerami: 8301—8319, 83117—83127 i 83133,

Z VIIIgo losowania, dnia 1go marca 1880 r. odbytego 47 sztuk.

Numerami: 18003, 18011—18018, 18035—18039, 18045—18052, 18055, 18058, 18062, 18063, 18067, 18068, 18073, 18077, 18081—18085, 18089, 18101, 18102 i 18125—18133.

Obligii pierwszorządne II emisji przy losowaniach dnia 1go marca 1879 i marca 1880 r. w liczbie 101 wyciągnięte są wszystkie już spłacone.

Wiedeń dnia 1go marca 1881.

Przedruk nie będzie płatnym.

Od Rady Zawiadowej.

nych i protokołami parcelowemi, tudzież protokoły dochodzeń dotyczących posiadłości w obrębie gminy Kulparków I część Kulparków II część Skniówek i Sygniówka leżących.

Równocześnie wyznacza się termin na dzień 22 marca 1881 o godzinie 8 przed południem do zgłoszenia zarzutów mniemanych przeciw prawdziwości arkuszów posiadania.

O tem zawiadania się strony interesowane z tem, że każdy kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub obrony swych praw za stosowne uzna.

Lwów. dnia 7 marca 1881.

Doniesienia prywatne

L. 1168.

(1360 3—3)

Jarmark na konie.

Dnia 19 marca 1881 i następnym, odbędzie się w mieście **Tarnowie** (Galicya zachodnia,) główny jarmark na konie odznaczający się doborem koni najpoprawniejszej rasy.

Magistrat miasta Tarnowa.

Dnia 16 lutego 1881.

L. 149.

(1766 1—3)

Konkurs.

Przy tutejszej etatowej szkole miejskiej im. Czackiego, jest od początku roku szkolnego 1881/82 do obsadzenia posada nauczyciela religii izraelskiej i języka hebrajskiego, przyczem wymaga się, aby nauka udzielaną była w języku polskim.

Z posadą tą połączona jest płaca stała 300 złr. wraz z dodatkami w kwocie 200 złr. w. a.

Starający się o tę posadę wykazać mają swą kwalifikację świadectwami ze strony powag w dziedzinie wspomnianych przedmiotów, lub podać się egzaminowi ze strony komisji ustanowionej w tym celu przez przełożenie zboru izraelskiego.

Egzaminowani seminarzyści przy równej z resztą kwalifikacji będą mieli pierwszeństwo.

Dotyczące podania należy do 30 maja b. r. wnieść do kancelaryi przełożenia tutejszego zboru izraelskiego.

Od Przełożenia zboru izraelskiego.

Lwów dnia 4 marca 1881.

(1606 2—3)

